CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"WHATSOEVER IS BORN OF GOD OVERCOMETH THE WORLD." 1 John 5 : 4

JUNE 26th 1959 - No. 402 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

DE ZIN VAN HET LEVEN

Iin Engeland is men bezig geweest met het produceren van films met een evangelische strekking, waarmee men trachtte de ontkerstende mens van onze eeuw opnieuw te bereiken met de boodschap van Christus. Nu gaat het mij ditmaal niet om het vraagstuk van film en evangelisatie, maar ik wilde even kort het verhaal vertellen, dat door een van die films, getiteld *Het verdeelde hart* op het witte doek is gebracht.

De hoofdrol werdt gespeeld door een Tsjechische jongen, wiens vader in het begin van de oorlog door de Duitsers is gefusilleerd. Dat jochie is door een Duitse officier meegenomen naar zijn huis in Beieren en groeit op in een echt Duits milieu. Hij voelt zich al gauw in zijn nieuwe omgeving op zijn gemak. Maar hij heeft een eigenaardige afwijking. Zodra hij een Duits uniform ziet, wordt hij nerveus en begint zich vreemd te gedragen. Zijn pleegmoeder, die dol op hem is, probeert hem van zijn angst te genezen. Waarin ze ook slaagt. De jongen heeft een konijn, waarmee hij graag speelt. Voor dat konijn maakt zijn pleegmoeder precies zo'n uniform als de Duitse officieren dragen en zodra zijn konijn dit uniform aan heeft, geneest het verdeelde hart van het kereltje.

Nevenstaande artikel is een samenvatting van een radiotoespraak in de Amsterdamse alledagkerk, tijdens een door de NCRV uitgezonden dienst, en verscheen in druk in "Jong Gereformeerd". (Red. CC.)

Hij groeit op tot een echte Beier. Enkele jaren na afloop van de oorlog komen er echter nieuwe moeilijkheden. Plotseling duikt zijn eigen Tsjechische moeder op. Ze heeft jaren navraag gedaan naar haar enig kind en natuurlijk wil ze haar jongen meenemen naar zijn eigen land. Maar de jongen die het prettig vindt zijn moeder weer te ontmoeten, is zo aan zijn pleegmoeder gehecht, dat hij weigert met zijn moeder mee te gaan. Opnieuw het verdeelde hart!

Omdat de ouderen het niet met elkaar eens kunnen worden, besluit men over het lot van de jongen een proces te beginnen. Drie rechters zullen een uitspraak doen. Maar ook deze rechters zijn het met elkaar niet eens.

De eerste rechter redeneert strikt juridisch: Het kind is nu eenmaal van de Tsjechische moeder en moet aan de eigen moeder worden toegewezen. Bovendien kan niemand een kind zoveel liefde schenken als de eigen moeder!

De tweede rechter is het hier niet mee eens. Hij redeneert als volgt: Deze jongen heeft in zijn kinderjaren al een flinke deuk in zijn gevoelsleven opgelopen. Hij heeft nù een sterke gevoelsbinding aan zijn pleegmoeder. Daarom kan die pleegmoeder momenteel aan hem de meeste liefde kwijt. Dus moet de jongen voorlopig in Beieren blijven.

Toen kwam de *derde rechter* aan het woord. Hij bestreed zijn beide collega's en kwam met een eigen argumentatie die ten slotte ook de doorslag gaf. Hij zei: "U zoekt beiden naar het béste voor de jongen. Ook ik wil dat doen.

Daarbij vraagt u zich af, waar hij de meeste liefde zal ontvangen. Ik geloof echter dat wij een ànder uitgangspunt moeten kiezen. Deze jongen is geen baby meer die gekoesterd en vertroeteld moet worden; hij is intussen 14 jaar geworden. Nu, dan is het niet het beste voor hem, dat wij ons afvragen, waar hij de meeste liefde kan *ontvangen*, maar waar hij de meeste liefde kan *geven! Want het geven van liefde is de zin van het leven!* En dan ligt de oplossing ook voor de hand. Zijn pleegmoeder heeft een gelukkig gezin, zijn eigen moeder is weduwe en heeft slechts e e n jongen. Wilt U deze jongen leren leven, dan moet U hem toewijzen aan de eigen moeder.

Ik geloof dat de derde rechter naar het evangelie gesproken heeft en dat zijn advies niemand minder dan Jezus Christus uit het hart gegrepen is. De Here Jezus heeft altijd het beste voor ons gezocht en volgens Hem is het beste plekje op de wereld dàt plekje, waar we de meeste liefde kwijt kunnen. Dat plekje heeft Hij ook voor zichzelf gezocht:

't Was het donkerste plekje van heelal: Golgotha. Daar heeft Hij de zijnen liefgehad tot het einde! Johannes 13:1. En 't is deze liefde van Christus, die op pinksteren door de Heilige Geest is uitgestort in de harten der zijnen. De derde rechter heeft de hele ethiek van het evangelie in één enkele zin samengevat, toen hij zei *"Het geven van liefde is de zin van het leven."*

't Is goed, dat wij elkaar telkens weer de grondwet voor het waarachtige leven doorgeven. De belangrijkste vraag voor ons is niet, waar wij de meeste liefde kunnen *ontvangen*, doch waar wij de meeste liefde kunnen *geven!* De grondvraag voor verloving en huwelijk is niet: hoe word ik het gelukkigst, maar hoe maak ik de an-

(Vervolg op pag. 2)

Vooruit met de geit . . .

Het gezin van Victor Ivanoff te Langstaff, Ont. ging er beslist op vooruit (met de geit) toen enkele dagen geleden in het geitenhok een vierling geboren werd. De moedergeit, die Betty heet, is zes jaar oud en heeft in vijf jaar 16 kindertjes gekregen. Per dag geeft ze drie liter melk, die geheel in eigen gezin opgebruikt worden, dat wil zeggen, gedurende een korte tijd in het gezin geit en voor de rest van het jaar in het gezin Ivanoff.

VERIJDELDE INVASIE

Tien jaar geleden, in 1949 veegde een sterk, gehard, ervaren en goed gedisciplineerd leger over het uitgestrekte Chinese land. Er was geen houden aan. De Communistische legermacht verdreef het nationalistische leger van Generaal Tsjang Kai Tsjek uit het land en de enige plaats, waar dit leger met een menigte vluchtelingen zich wist te bergen was het eiland Formosa, 125 mijl van de Chinese kust. Hierdoor steeg de bevolking van Formosa binnen e e n maand van circa 200.000 tot ongeveer 8 millioen. Het leek een wanhopig geval; hoe lang zou een dergelijke toestand houdbaar zijn? Hoe zou dit eiland ooit zo'n bevolkingstoename verdragen? En wat zou de Rode legers ervan terughouden, het nationalistische leger in zijn laatste bolwerk op de nek te springen?

CHINA EN FORMOSA

Het eiland werd in de 16de eeuw door Portugezen ontdekt. Men noemde het Formosa, dat "schoon eiland" betekent.

Formosa werd spoedig door de grote mogendheden vergeten, behalve door Japan dat het eiland rond het begin van deze eeuw onder zijn bestuur bracht. De Japanse kolonisatie is voor het eiland beslist niet nadelig geweest want de Japanners brachten grotere welvaart op het eiland dan de Chinezen ooit gedaan hadden. Na de 2e wereldoorlog verdwenen de Japanners van Formosa

De intocht van Tsjang Kai Tsjek stelde het eiland voor grote problemen die men in een vierjarenplan poogde op te lossen. Het grootgrondbezit werd tot grondverdeling gedwongen de industrie werd met hulp uit de Ver. Staten en van de Ver. Naties weer opgebouwd maar desondanks is het gemiddeld volksinkomen lager dan voor de oorlog. De enorme bevolkingstoename alsmede de grote kosten voor het ca. 500.000 man tellende leger zijn hiervan hoofdoorzaken.

De positie van Formosa zou echter nog veel ongunstiger zijn als het land niet rijkelijk voorzien was van bodemschatten. Men haalt er o.a. kolen, olie, goud, koper en bauxiet uit de grond. Dank zij de Japanners indertijd, heeft Formosa thans een voldoende voedselproduktie en kan het zelfs nog rijst, suiker en thee uitvoeren.

De strategische positie van Formosa is belangrijk omdat het een "vliegtuigmoederschip" is dat niet kan zinken. Amerika staat dan ook achter Formosa en heeft dit ook herhaaldelijk verklaard. In Juni 1950 gaf Truman de 7e vloot bevel om elke aanval van de communisten op Formosa te verhinderen, deze vloot bestaat o.a. uit 5 vliegtuigmoederschepen en 7 kruisers. In Januari 1955 kreeg Eisenhower de volmacht om met militaire middelen Formosa en de Pescadores eilanden te beschermen en Tsjang Kai Tsjek hulp te verschaffen bij de opbouw en reorganisatie van diens leger.

Rood-China antwoorde hierop met de verklaring dat men Formosa terug zou brengen aan het Chinese moederland omdat het eiland deel uitmaakte van China. Nooit zou men een wapenstilstand met Tsjang Kai Tsjek sluiten.

Maar — terwijl het uitgestrekte Chinese land geen enkele hindernis voor het rode leger had, bleken 125 mijl zeewater een onoverkoomlijke moeilijkheid te zijn. Of moeten we het zo zien, dat God hier ingegrepen heeft, omdat Hij in Zijn bestuur het zo wilde dat Formosa buiten de macht van het Communisme bleef? Er zijn velen, die het zo zien, en niet zonder reden; verschillende gebeurtenissen in dit verband hebben een verrassend karakter.

Waarom zou een machtig leger geen invasie kunnen uitvoeren op de brede stranden van het eiland? Geschikter strand voor een invasie was eenvoudig niet denkbaar. Maar in 1949 hadden de Communisten in China geen landingsvaartuigen en ook niet voldoende vliegtuigen om een dergelijke onderneming te dekken. De Sovjet Unie, die de rode overwinning in China met welgevallen, maar tegelijk met achterdocht gadesloeg, was ook niet al te scheutig met het verschaffen van zwaar oorlogsmateriaal aan de revolutionairen.

Maar China heeft jonken, de houten schuiten, waarop de chinese kustbewoners geboren worden, leven en sterven, waarmee ze vissen of vrachten vervoeren. Die vaartuigen waren er bij de duizenden voorhanden, en ze zijn zeevaardig genoeg om een leger over de 125 mijl naar het eiland Formosa te brengen. Ze zijn licht, liggen laag op het water en zijn moeilijk met geschut te bestrijden. Zelfs al zouden ze vol gaten geschoten worden, dan zijn ze vaak nog niet tot zinken te brengen.

Het lag dus voor de hand, wat de Roden zouden doen. Ze zouden 5000 jonken uitzoeken, op elk 50 man plaatsen en als de helft van deze vloot de overkant mocht bereiken zou er nog een leger van 125.000 man een bruggehoofd op Formosa kunnen slaan.

Met deze plannen in gedachten begon Generaal Chen Yi met

(Vervolg op pag. 2)

WHAT WOULD HE SAY?

If He should come today
And find my hands so full
Of future plans, however fair,
In which my Saviour has no share,
What would He say?

If He should come today
And find my love so cold,
My faith so weak and dim
I had not even looked for Him,
What would He say?

If He should come today
And find I had not told
One sould about my heavenly friend
Whose blessings all my way attend,
What would He say?

If He should come today
Would I be glad — quite glad?
Remembering He had died for all
And none, through me, had heard His call,
What would I say?

—GRACE E. TROY.

Arbeidsonrust in B.C.

EEN ECONOMISCHE WERELDOORLOG?

De Heer B. M. Hoffmeister, Agent-General voor Brits Columbia in Groot-Brittannië en West-Europa, heeft onlangs in Vancouver naar voren gebracht, dat de arbeidsonrust in Brits Columbia aan de economische ontwikkeling van deze provincie ernstig afbreuk kan doen. Dit was het thema van een rede, die hij aan het eind van de eerste industriële en handelsconferentie in genoemde provincie, gehouden aan de Universiteit van Brits Columbia, uitgesproken heeft.

De heer Hoffmeister, die vroeger een der leidende figuren van het bekende houtconcern MacMillan & Bloedel Ltd. was, zei dat de Europese zakenlieden het vertrouwen in Brits Columbia zullen verliezen, wanneer er aan de arbeidsonrust geen einde komt. De houtproducten in deze provincie hebben zich reeds, als gevolg van te hoge prijzen, niet op de Engelse markt kunnen handhaven. Er zijn Engelse importeurs, aldus de heer Hoffmeister, die het betwijfelen of het verloren aandeel in de Engelse markt ooit zal kunnen worden terug gewonnen.

Engeland en Europa zijn bezig zich voor te bereiden op een economische wereldoorlog en in Brits Columbia zal men het zelfde moeten doen. De wig die in Brits Columbia tussen arbeid en leiding bestaat, zal moeten verdwijnen. De Britse en Europese arbeiders, zo ging de heer Hoffmeister verder, zijn bereid te werken; zij produceren kwaliteitsgoederen en weten wat er in hun land en in het bedrijf waarin zij werken, omgaat. De Britse zakenlieden aarzelen om investeringen in Brits Columbia te doen, omdat zij geen vertrouwen hebben in de algemene economische situatie. Brits Columbia heeft een slechte reputatie wat betreft de arbeidsonrust.

De heer Hoffmeister besloot zijn rede met de opmerking, **dat men in** het buitenland geen rekening kan houden met het hoge kostenniveau in Brits Columbia. Daar telt alleen of men al dan niet concurrerend is. De verdere ontwikkeling van deze provincie is dan ook afhankelijk van het feit of men in staat zal zijn de vroegere concurrentiekracht te herwinnen. De heer Hoffmeister adviseerde de Brits Columbianen niet te veel te kijken naar de welvaart in de naburige Amerikaanse staten Washington en Oregon, zolang de productiviteit van hun industrie door onrust en buitensporige looneisen te wensen overlaat.

Verijdelde Invasie

(Vervolg van pag. 1)

grootscheepse voorbereidingen. De soldaten werden voor hun strandgevechten getraind in het water en aan de stranden van de talrijke binnenmeren in Oost China. Ze leerden er zwemmen en met jonken omgaan. Lichte motoren werden gebouwd om in de jonken geplaatst te worden in fabrieken te Sjanghai en Hongkong.

Systematisch werd de chinese landsoldaat door het commando van de communisten klaargemaakt voor een waterige opdracht. Maar er werd een vergissing gemaakt! Een kleine ingewandsvorm — schistosoma japonica — heeft eeuwenlang de chinese plattelandsbevolking geplaagd, overal waar men in aanraking kwam met het water. Dit kleine schepsel heeft twee levensvormen nodig om de cyclus van zijn bestaan te volbrengen. De ene vorm is als parasiet op slakken, die in menigte in de zoetwatermeren in dat gebied voorkomen. De andere vorm is als parasiet in het menselijk lichaam. En als de worm zich in het lichaam heeft binnengedrongen, wordt de drager ernstig ziek.

De meeste mannen in het leger van Generaal Chen Yi kwamen van Noord China, waar het droog is en waar men weinig rijst verbouwt. Ze waren onbekend met de gevaren van het water en vielen gemakkelijk ten prooi van de darmworm. Op het moment dat zij hun oefeningen in de meren begonnen, verlieten de wormen de slakken, waarin zij huisden en drongen zich binnen in de menselijke lichamen. Dit werd niet bemerkt want het wormpje is zo klein, dat het zich in enkele soconden door de huid kan dringen, waarna het via de bloedstroom in de ingewanden terecht komt. Daar legt het duizenden eieren en het slot van dit verhaal is een doodzieke patiënt met een deerlijk aangetaste lever . . .

Op deze manier werden gehele bataljons buiten gevecht gesteld. Tegen de krampen en diarrhee was geen kruid gewassen, althans de dokters hadden geen voorraad pillen groot genoeg om het leger gevechtsklaar te houden. Voordat September — en daarmee de tijd van de wervelstormen — zou aanbreken, was er geen tijd, om een nieuw leger in gereedheid te brengen, Zo verliep het gunstig seizoen en moest de invasie worden uitgesteld tot de volgende zomer. Maar, in Juni 1950 kwam als een gevolg van de aanval van Communistisch Noord Korea de Koreaanse oorlog en daarmee de belofte van Amerika om Formosa te beschermen met de Zevende Vloot. Hiermee was de kans voorgoed verkeken en Formosa was gered — niet door machtige wapenen, maar door een nietig wormpje.

Ad. O.

DE ZIN VAN HET LEVEN

(Vervolg van pag. 1)

der gelukkig. De grondwet voor het leven is niet, wat je ervan halen kunt, maar wat je er brengen kunt! En 't beste dat je brengen kunt is dat, wat je gevonden hebt op Golgotha en op Pinksteren . . .

In dit verband herinner ik mij een woord dat gesproken moet zijn door koningin Emma. 't Is mij niet bekend, of de weergave historisch juist is. In ieder geval is dit woord typerend voor de vrouw, die in de Engelse pers eens genoemd werd "de liefste oude dame van het vasteland". Mij is verteld, dat prinses Wilhelmina, toen zij nog een klein meisje was en op een nationale feestdag voor het eerst vanaf het paleisbordes een grote menigte hoorde jubelen, aan haar moeder gevraagd moet hebben: "Moeder, zijn al die mensen voor *mij* gekomen?" Koningin Emma moet toen geantwoord hebben: "Nee, m'n kind, al die mensen zijn niet voor jou gekomen, maar *jij bent er voor al die mensen . . .*"

Dit antwoord herinnert aan de uitspraak van de derde rechter. En het is ontvlamd aan het vuur van pinksteren. Om jou en om mij heen zijn er de vele, vele anderen. Die anderen zijn er niet, om ons te vertroetelen en in de watten te leggen, maar *wij zijn er voor hen*! Zoals Jezus er is voor ons!

G. N. Lammens

OVERSTROMING IN MANITOBA

Duizenden acres bouwland in Manitoba staan onder water en kelders en basements lopen vol, terwijl het water door de straten van Ste. Anne stroomt, zoals deze luchtfoto duidelijk laat zien. De rivieren Seine en Rosseau en de Joubert Creek zijn buiten de oevers getreden en het water nadert de buuitenwijken van Winnipeg, St. Vital en St. Boniface. Het Rode Kruis en de provinciale overheid doen alles wat ze kunnen om noodvoorzieningen van voedsel, bedding en zandzakken ter beschikking te stellen. Voor zover bekend zijn er geen mensenlevens te betreuren.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B,, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: Rev. J. Eh ers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. A. Wagenaar.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. H. De Moor, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Rev. J. Kuntz, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Dr. L. Praamsma, Wm. R. Rang, Dr. J. Roukema, M.D., Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J. W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. H. A. Venema, Mr. L. Verbeek, Mr. A. Verdun, P.Eng., Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze, and others.

Gevaarlijke Paradox

Wie enigszins op de hoogte is met de politieke situatie in Canada zal moeten erkennen dat de idee van de volkssouvereiniteit in dit land diep heeft ingewerkt op het algemene denken. Om deze reden hebben wij steeds de nadruk gelegd op de souvereiniteit Gods over het ganse leven in de overtuiging dat alleen op dit punt de strijd tegen de gangbare politieke mening kan worden aangebonden.

VAN HET POLITIEKE ERF

Als gevolg hiervan hebben wij ons genoodzaakt gezien alle bestaande partijen gelijkelijk aan de toets van het Bijbels beginsel te onderwerpen. Het is ons gebleken dat deze werkwijze niet altijd wordt begrepen. Volgens Canadese politici is het onmogelijk politieke voorlichting te geven zonder zich langs de lijnen van een partijprogram te bewegen. Daaruit valt het te verklaren dat zowel de Conservative als de Social Credit Party met onze gedachten instemmen wanneer die enige critiek op haar tegenstanders bevatten.

Het ontgaat evenwel beide partijen dat wij, met erkenning van de goede punten in haar practische politiek, critisch staan tegenover elk beginsel dat niet gewaagt van de betekenis van Gods Woord voor het politieke leven. Daarom waren wij niet zo erg verbaasd toen de campaign-manager voor de leider van de Conservatieve Partij in Alberta ons in een schrijven dankzegde voor het artikel over de Social Credit Party in de uitgave van ons blad van 12 Juni, j.l., hetwelk door een vriend voor hem was vertaald.

Deze politicus zag niet in dat wij, ondanks een zekere overstemming in de bezwaren tegen de Social Credit Party, toch met elkaar van mening kunnen verschillen wanneer het er om gaat onze motieven aan de contrôle van de Schriftuurlijke normen te onderwerpen. De bestaande partijen willen van dit laatste niet weten en schenken daarom alleen aandacht aan beschouwingen die zij in haar propaganda kunnen gebruiken.

Overigens zijn wij verheugd over deze reactie, omdat zij ons een welkome gelegenheid biedt met vertegenwoordigers van de Conservatieve Party over het Christelijk politiek beginsel te spreken.

* * *

In de politieke proganda wordt wel heel sterk de nadruk gelegd op het belang van de taxpayers en slechts zelden aandacht geschonken aan de gans eigen verantwoordelijkheid van de verkozen overheid, die moet regeren bij de gratie Gods. Mede hierdoor, alsmede door het monistische staatsbestel dat de regering aan een partij verbindt, wordt de politieke strijd om de macht ingedragen in een gezagslichaam dat om zijn taak te kunnen vervullen zich Gods dienaresse zal moeten weten.

Daarom kon Bruce Hutchinson schrijven dat de Overheid dikwijls de moed mist om te doen wat uit landsbelang verantwoordelijk is en er de voorkeur aan geeft zich door de algemene opinie te laten leiden. "Seldom do we find a government which would rather be right than be re-elected".

Langs deze gedachtengang heeft onze critiek op het regeringsbeleid zich tot nu toe bewogen. Ook Ottawa geeft er immers blijk van niet vrij te zijn van opportunistische overwegingen wanneer zij zich tegenover de moderne Unions in duizend bochten wringt om maar bij de kiezers in het gevlei te komen, om nog maar niet te spreken van haar monetaire politiek die, ondanks de toenemende inflatie, aan de massa welgevallig is.

Tegenover het beginsel van de souvereine mens, hetwelk ten grondslag ligt aan het ganse politieke leven in Canada, zullen wij daarom de Christelijke vrijheidsgedachte moeten plaatsen die haar fundering vindt in de erkenning geschapen te zijn naar Gods Beeld en naar Zijn gelijkenis.

Ook door ons zal dit beginsel moeten worden beleefd in de practijk van het dagelijks leven. Dit kan onder de huidige omstandigheden betekenen dat wij gewillig onze taak als Christus' getuigen vervullen en blijmoedig ons kruis van niet begrepen en uitgelachen te worden op ons nemen. Ook op politiek terrein is een knecht in de strijd tegen de geest van deze eeuw niet meer dan zijn Meester.

* * *

Het is de ironie van deze tijd dat er in de practijk van de toepassing van de leer der volkssouvereiniteit niet veel terecht komt en dat het moderne politieke bedrijf verzand is geraakt in een merkwaardige paradox. Terwijl immers enerzijds de gedachte veld wint dat regeerders niet anders zijn dan uitvoerders van de volkswil, blijkt anderzijds dat het staatsbeleid slechts door weinigen kan worden overzien en begrepen.

Als gevolg hiervan heeft zelfs de volksvertegenwoordiging een deel van haar functie verloren en is zij steeds meer afhankelijk geworden van de weinige specialisten onder haar. In de politieke propaganda wordt men van dit verschijnsel niets gewaar omdat de heren politici zich niet de weelde kunnen veroorloven hun schuldeloos tekort te propageren en uit beginsel weigeren een einde te maken aan de droom van de souvereiniteit van het volk.

In deze onvermijdelijke ontwikkeling schuilen grote gevaren. Niet in het minst omdat zij een onwaarachtige voorlichting bevordert en het democratisch staatkundig stelsel ondermijnt.Ook om deze reden zou het zo wenselijk zijn indien de politieke partijen inplaats van over de wil van het volk over de taak van de overheid zouden gaan spreken, opdat het Parlement tegenover de regering op grond van Gods Woord zal kunnen spreken over de bevoegdheden en grenzen van de overheidsmacht.

Indien dit niet geschiedt dreigt het gevaar dat de overheid, als gevolg van de steeds toenemende specialisatie van haar diverse functies, van haar macht misbruik zal maken. De volksvertegenwoordiging kan niet voorkomen dat haar invloed zal afnemen. Maar zij kan de Overheid wel de normen van Gods Woord blijven voorhouden en zo dienen als het geweten van gezagsdragers aan wie zulk een zware verantwoordelijkheid als dienaars van God is opgedragen.

Dave Valstar

Conceited

Artist: I just finished a beautiful painting which I want to donate to a benevolent society. To which one should I give it?

Friend: I would say, to the school for the blind.

De verrassing van Alberta

Premier Manning

In afwachting van wat onze medewerker Dave Valstar te zeggen heeft over de verrassende verkiezingsuitslag in zijn eigen provincie Alberta, willen wij alvast enkele feiten vermelden.

Hoewel iedereen verwachtte, dat de Social Credit Party wel opnieuw aan de regering zou komen, was toch zeker niemand verdacht op een zo grote meerderheid als deze partij in de verkiezingen behaalde. Van de 65 zetels in het provinciale parlement werden er 62 gewonnen door social credit politici. De oppositie werd gedecimeerd van 15 Liberalen, 3 Conservatieven, 2 Socialisten en 4 anderen tot 1 Liberaal, 1 Conservatief en 1 Socialist, een zeer zwakke oppositie dus. Opmerkelijk is deze overweldigende overwinning vooral, als we ons herinneren dat vorig jaar tijdens de verkiezingen voor het nationale parlement alle Social Credit candidaten verslagen werden, ook in deze provincie.

De verkiezingsuitslag wordt grotendeels toegeschreven aan een ontevredenheid in de provincie ten aanzien van het federale beleid inzake olie en gas, terwijl het tevens wijst op grote waardering voor het werk van premier Ernest Manning.

INGEZONDEN:

Summer Course in Toronto

In our June 5 issue we were reminded that the Ontario Alliance of Christian Schools is again sponsoring a sort of injection-course for high school students. This course in the past has been a great success and we hope that the spirits of parents and young people may be stirred to lay aside all else and see the deep significance of this paternalistic effort on the part of the Ontario Alliance.

You know, don't you, that this course is free? Books, paper, tuition, and if need be room and board — all are paid for by the Ontario Alliance.

You shall likely have to come on Saturday, July 18, if you come from faraway places in Ontario. Otherwise, those who come from some driving distance on Monday morning shall have to be there on time, because our school begins promptly at 8:30, July 20!

However, let not this paternalism of the Ontario Alliance deceive you, that you think that you shall receive very little for nothing. No, rather, let me underscore the statement I made above, that "the spirits of parents and young people may be stirred to lay aside all else and see the deep SIGNIFICANCE" of this course. Three teachers are going to be on the job every morning, for the entire morning; classes are going to be divided according to grades, age, and maturity, etc. Bible Study, Reformed Doctrine, Church History, Scriptural Answers to Problems which High School Students Have, — and more, are going to be taught. They are going to learn anew that the Reformed faith is the educational answer!

This last sentence is intended to point out the SIGNIFICANCE of this course. Of course, this two-week summer school is no substitute for the Ontario Christian High School in Hamilton, which will be open, the Lord willing, to all students taking grades 9 to 12 next September.However, I am thinking on the scores of young people among us who are now and shall continue in public high schools, where God's Word is not brought to bear, — where it is denied, either by neglect or by open opposition. Parents, give these young people opportunity to come to Toronto this summer. There, they will note the difference in teaching, and atmosphere. It may be that "little bit" to keep them on their course of keeping God's covenant. It will enable them to envision what awaits them when later they are going to teach in one of the Christian Schools.

That brings up another matter. In the advertisement of June 5, we were told that those public high school students in grade 10, 11 and 12 are eligible, "who desire to become teachers in our Christian Schools". That is right. We want those, we need those. These are the very least we need. However, all other public high school students, also those who do *not* feel that teaching in one of our Christian Schools is their calling — they *too* are welcome. Yes, these need it. We are supposed to be Calvinists. We believe that Jesus Christ ought to be Lord and King over every area of little — also in the areas of business and industry, medicine and politics. Young men, young women, you are living in a world which is fast preparing for the Anti-Christ. Only if you learn to love the truth shall you be saved from the snares Satan is setting today for the success of that Anti-Christ tomorrow. You are still young. Put on the whole armor of God! Learn sharply what sin is, and what the service of the Lord is. His Word will tell you. Also, in Church History studies. You need this Summer Course! Decide to go now!

Write to B. Vander Woerd, 60 Irwin Ave., Rexdale, Ontario, today! Give him your name and address, how much education you have had, when and where you intend to arrive, and whether or not you are able to pay for your own room and board, which is only $10.— per week, (2 weeks).

He will arrange all else! We have teachers able to handle *hundreds* of students.

ARE YOU COMING?

(Rev.) Henry A. Venema

Dwars door Canada...

Kortgeleden verscheen het bericht dat twee ondernemende vrouwen — New Canadians die hier pas twee jaar zijn — een trektocht dwars door Canada begonnen zijn in een door paarden getrokken huifwagen. Het zal ongetwijfeld een hoogst interessante en lange reis worden, niet geheel zonder ongemakken voor de twee ondernemende dames. Toch schijnt hun onderneming in het niet te vallen bij de prestaties van vier mannen en een vrouw die in 1921 dwars door Canada wandelden, van Halifax tot Vancouver. Dit is zo'n ongelooflijk unieke prestatie dat het waard is opnieuw verhaald te worden, ook al gebeurde het 38 jaar geleden.

Twee jonge mensen uit de Maritimes, Charles Burkman en Sid Carr, kwamen min of meer als een uitdaging met dit idee voor de dag. Hun plan was de spoorlijnen te volgen — eerst van de C.N.R., daarna van de C.P.R. — dwars over het Continent. De "Halifax Mail" bleek geïnteresseerd en zij sloten een contract waarbij de krant berichten zou kopen over het verloop van de wandeling, die Burkman en Carr zouden versturen vanuit de stations waar zij langs kwamen. Dit, en de verkoop van ansichtkaarten met foto's van de twee trekkers, zou de tocht financieren.

De onderneming liep tenslotte uit op een wedstrijd tussen drie deelnemende groepen. Een brievenbesteller uit Dartmouth, N.S., John Behan, vormde met zijn zoon Clifford een tweede wandelgroep; en een bekend hardloper uit de Maritimes, Frank Dill, vormde met zijn vrouw Jennie de derde groep. De deelname van een vrouw, die in die dagen waarin vrouwelijkheid nog een vereiste was voor de dames, wandelde in rijbroek, laarzen en leren beenkappen, met een mackinaw jasje en muts, veroorzaakte speciaal grote publieke belangstelling. En dus werd in geheel Canada de voortgang van de wandelaars met buitengewone belangstelling gevolgd, vanaf het ogenblik dat Burkman en Carr op 17 januari 1921 de trappen van het stadhuis in Halifax afmarcheerden en hun tocht begonnen, tot op de dag, bijna vijf maanden later, dat de Dills Vancouver als overwinnaars binnentrokken.

Tenslotte hebben vijf van de zes deelnemers Vancouver werkelijk bereikt. Alleen Carr moest opgeven al in het begin van de wedstrijd, In Peticodiac in New Brunswick. Hierdoor was Bruckman's prestatie des te opmerkelijker — hij wandelde alleen verder, op aanzienlijke afstand achter de Dills en Behans, die dicht op elkaar liepen.

Deze laatste twee groepen haalden een dagelijkse gemiddelde van ruim 25 mijl op de afstand van 3.645 mijl dwars door Canada. Dit is op zichzelf al een prestatie die waarschijnlijk nergens anders geëvenaard is. De wandelaars leden ernstige ontberingen, speciaal waar de spoorlijn door vrijwel onbewoonde streken liep, maar blaren, bevriezingen en uitputting werden met ongelooflijke moed gedragen. Op dit punt blonk Mrs. Dill's prestatie uit: zij was zeker haar athletische echtgenoot **geen blok aan het** been.

Ieder die per auto dwars door Canada heeft gereden, of ons enorme land per trein is doorgetrokken zal grote bewondering hebben voor de prestatie van de vier mannen en de vrouw die de hele tocht volbrachten op de zolen van hun wandellaarzen.

Daar gaan ze . . In een "huifkar", een omgebouwde melkwagen hebben Mrs Catherine O'Keefe en haar dochter Tessa van Toronto de tocht aanvaard, dwars door Canada. Deze foto toont hen als zij Barrie verlaten, op weg naar Kapuskasing in Noord Ontario, de eerste etappe van hun enorme tocht, waar ze in totaal twee jaar over denken te doen. Zoals de pioniers in vroeger dagen zullen ze in hun wagen slapen, koken en eten. De wagen kostte hen 320 dollar, de prijs van het paard is niet vermeld.

DE WONDEREN

zijn de wereld nog niet uit!

Door H. A. Wiersinga

Bijzonder in de geschiedenis der zending stuiten we voortdurend op machtige wonderdaden Gods. Er is eigenlijk geen enkel zendingsveld ter wereld, of men weet er te spreken van opzien barende feiten en van rechtstreekse ingrepen van de Heer. Vooral als het Evangelie nog maar pas ergens verkondigd wordt, gebeuren er vaak opmerkelijke dingen. Dan laat Jezus Christus, de verheerlijkte Heer als voor ogen zien, dat Hij in het zendingswerk meewerkt en het woord bevestigt door tekenen, die er op volgen (*Markus* 16:20).

Dit zien we ook heel duidelijk bij het allereerste komen van het Evangelie onder Javanen, zowel onder de Javanen op Java als onder hen, die in Suriname wonen. Op hele wonderlijke wijze heeft de Heer hier gewerkt en kwam Hij rechtstreeks tussenbeide als alles zich er tegen verzette dat Hij Zijn volk zou krijgen onder de miljoenen op Java en onder de Javanen in Suriname.

Eerst dan iets van het wonderverhaal van de komst van het Evangelie op Java.

Het mocht niet!

In de eeuwen dat de Oost-Indische Compagnie over Indië regeerde, hebben onze vaderen nimmer het Evangelie aan de Javanen verkondigd. Op dit eiland met z'n miljoenen bevolking ging geslacht na geslacht de dood in zonder dat hun de enige Naam, door welke wij behouden moeten worden, werd bekend gemaakt.

Dit werd anders toen in de Franse revolutietijd Indië door Engeland werd bezet. Nu werden er door een Engels zendingsgenootschap een paar zendelingen heengezonden, o.a. een zekere Brückner, die in Nederland door het eerste nederlands zendingsgenootschap was opgeleid.

Nauwelijks echter kreeg Nederland zijn koloniën terug (in 1815), of er kwam een verbod om zending te drijven onder de Javanen. Het engelse genootschap trok zijn zendingskrachten terug, maar Brückner bleef. Maar wat is 'n zendeling, die van het Evangelie niet spreken mag? Hij kende de javaanse taal uitstekend, maar het Gouvernement verbood hem aan de Javanen van Jezus te vertellen. Hij heeft er zich toe gezet het Nieuwe Testament in het javaans te vertalen. Mocht hij dan niet van de Here Jezus spreken, straks zou deze 'papieren zendeling" het kunnen doen.

Nu is het vertalen van de bijbel een uiterst zwaar werk, waar jaren mee heengaan. Men moet woorden zoeken voor de christelijke begrippen, die in de talen der niet-christelijke volken bijna niet bestaan. Maar eindelijk is Brückner dan toch met dit werk klaar gekomen. Hij zendt zijn kopy naar Brits-Indië, waar de zending een grote zendings-drukkerij heeft en waar de bijbel al in vele talen van India met z'n eigenaardige lettertekens is gedrukt. Ook het javaanse schrift heeft een apart lettertype. Op de zendings-drukkerij weet men er wel raad mee.

Gevaarlijk goedje!

In 1831 komen in grote kisten verpakt 3000 exemplaren van het javaanse Nieuwe Testament in Semarang aan. Als de blije Brückner deze wil inklaren, wordt hem gezegd, dat ze nog niet vrij gegeven kunnen worden, daar eerst in Batavia moet worden geïnformeerd hoeveel invoerrechten er moeten worden betaald. Men weet dat in Semarang niet, daar er nog nooit bijbels waren ingevoerd.

Binnen enkele dagen komt er een aparte ijlboodschap uit Batavia: ogenblikkelijk al die javaanse bijbels in beslag nemen: het is hoogst gevaarlijk goedje.

De hoge ambtenaar, die dit bevel gaf (enkele jaren later werd hij Gouverneur-Generaal), schreef aan de minister van koloniën: ik heb de bijbels in beslag laten nemen "opdat de rust van het schone en rijke Java, de hulpbron van onze Indische financiën, niet worde in de waagschaal gelegd".

Deze javaanse bijbels bleken toen ze enkele tientallen jaren later werden vrijgegeven, voor een groot deel door de witte mieren opgegeten te zijn.

U moet het zich indenken: Eeuwenlang hadden we aan de Javaan het Evangelie onthouden; nu eindelijk komt het Evangelie naar Java; maar een nederlands Gouvernement zegt:

Verboden toegang voor de bijbel; ik sluit Java voor Gods Woord!

Wie is machtig?

Maar dan komt het wonder, treedt Jezus tussenbeide. Dan zegt Hij, Wien gegeven is alle macht in hemel en op aarde: Ik open en niemand zal sluiten. Ik open Java voor Mijn Woord en dan kan welk machtig Gouvernement ook het niet sluiten.

Wat toch gebeurt? In Soerabaja woont een zeer vrome Duitser, getrouwd met een javaanse vrouw, een zekere Emde. Daar deze man niet begreep, dat het christelijke Holland geen zending dreef op Java, was hij er "op eigen houtje" mee begonnen. Daar toendertijd positieve christenen in Indië witte raven waren, kenden dezen elkaar in de regel wel. Brückner kwam nogal eens bij Emde. Zo had hij Emde ook de kopie van zijn bijbelvertaling bij gedeelten ter inzage gezonden. Voor zijn getuigen bij Javanen had Emde er hele stukken van overgeschreven. Op een veetentoonstelling trachtte Emde's dochter deze handschriften van haar vader aan de man te brengen. Eindelijk lukt het. Ze verkoopt het eerste hoofdstuk van Marcus. Dit komt in handen van een moskeebeambte, Paq Dasimah.

Door het lezen van het door Brückner vertaalde Evangelie wordt deze man voor Jezus gewonnen. Als de eerste Javaan. In 1843 wordt Paq Dasimah met 34 anderen gedoopt. Het begin van de javaanse kerk. (Er zijn thans een 100.000 gedoopte Javanen)....

Ook in West Indie

De javaanse gemeente in Suriname ontstond op een zelfde wonderlijke manier. Ook hier greep de Heer in in het leven van een Javaan, terwijl allen en alles er zich tegen verzetten.

Aan het einde der vorige eeuw werden Javanen geimporteerd in Suriname om daar op de plantages als koelies te werken. Als er een boot met javaanse koelies in Amsterdam aankwam (de verscheping naar Suriname ging via Amsterdam), stond daar een colporteur van het Nederl. Bijbelgenootschap, en bood aan deze Javanen Gods Woord in het javaans aan. Men nam het met dankwoorden in ontvangst, daar de javaanse adat niet verdraagt een geschenk te weigeren. Nauwelijks echter voer men de haven van IJmuiden uit, of daar vlogen die gevaarlijke christenboeken over de reling de zee in. Weg er mee! Uit zo'n boek gaat een boze geest uit. Men zou zo gemakkelijk door storm kunnen omkomen. En dus weg er mee!

Dan grijpt Jezus in.

Op een middag in 1907 zit de Javaan Pawiro bij een vriend te praten in Nickerie. Die man gaat zich een sigaret rollen. Daartoe scheurt hij een blaadje uit een boek. Dun papier is het, echt geschikt voor een sigaret. Ineens ziet Pawiro dat er javaanse letters op dat sigarettenpapiertje staan. Hij kan lezen, maar vindt in Suriname nergens javaanse lectuur om z'n leeshonger te stillen. En daar doet z'n vriend maar zo een javaans boek in rook opgaan! Pawiro smeekt hem om dit boek, dan kan hij lezen. Zijn vriend waarschuwt hem tegen het gevaar. Als Pawiro echter maar blijft aandringen, geeft hij hem tenslotte hoofdschuddend het danig geschonden boek. Hij had er al maanden sigaretten van gerookt.

Jezus is Heer

In zijn woonkamer gekomen, doet Pawiro's vrouw alles om hem het boek weer te laten terugbrengen. Zij wil niet met dit boek onder één dak blijven. Dan zou ze met ziekte en onheil bezocht worden.

De Boze stelde zo alles in het werk om het Evangelie uit de javaanse wereld in Suriname weg te houden. Maar: Ik open en niemand zal sluiten. Pawiro gaat lezen. Hij leest elke dag van grote en vaak nog onbegrepen dingen, van Jezus, de grote Leraar en Heelmeester. Het Woord grijpt hem, hij kan er niet van loskomen. Als hij na enkele weken ziek wordt en in het hospitaal terecht komt, smijt hij het boek niet weg, integendeel, hij neemt het mee, gewikkeld in een witte zakdoek. En daar in het ziekenhuis heeft een eenvoudige zwarte Hernhutter, een zekere Duits, hem de weg Gods nauwkeurig uitgelegd. Uit Nederland wordt hem een volledige javaanse bijbel toegezonden, zodat hij meer nog dan in zijn gehavende boek van God en Jezus kon lezen.

Toen in 1909 door de Broedergemeente de eerste zendeling onder de Javanen werd uitgezonden, kreeg deze door Pawiro toegang tot de Javanen en later werd Pawiro de eerste evangelist. Hij stierf reeds in 1914. In diezelfde tijd stierf ook Duits. Op de begraafplaats in Nickerie stond ik bij het graf van Pawiro. Naast zijn graf ligt dat van die eenvoudige Creool Duits, die aan de Javaan het Evangelie had verkondigd.

Neen, de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Want Jezus is Heer.

(De Gereformeerde Vrouw)

FOR THE FARMERS:

SAFFLOWER, EEN NIEUW PRAIRY-GEWAS

In 1957 zijn verscheiden prairy farmers in Alberta begonnen met proefnemingen om inplaats van tarwe een nieuw gewas te verbouwen, nl. Safflower, een distelachtige plant met oliehoudende zaden. Het volgende jaar werd de proefneming op grotere schaal herhaald; in 1957 werden 15.000 acres Safflower verbouwd en in 1958 in Alberta 18.000 acres en in Saskatchewan 27.000 acres.

De Safflowerplant is een struikachtige distel, die 20 tot 36 inches hoog wordt. Het zaad bevat ongeveer eenderde deel olie en heeft voorts een hoog eiwitgehalte. De korrels zijn ongeveer zo groot als gerstekorrels. Safflower olie is in trek bij de verfindustrie wegens uitstekende kwaliteiten, kleurloosheid en omdat het niet geel wordt. Een bushel Safflower zaad weegt van 36 tot 40 pond.

Daar safflower goed past in het schema van wisselbouw op dezelfde wijze als andere zomervruchten en granen heeft het veel aantrekkingsop de farmers die graag een gedeelte van hun tarwe-area door iets anders willen vervangen. Het vraagt geen bijzondere behandeling; alle gebruikelijke verzorging- en oogstmachines kunnen het verwerken terwijl de toebereiding van het zaadbed en het zaaien gelijk zijn aan deze bewerkingen voor andere zomergranen.

Wat de geldelijke opbrengst betreft in vergelijking met tarwe, zei Dr. W. G. McGregor van het Canada Department of Agriculture te Ottawa onlangs, dat de van safflower ongeveer 950 pond zaad per acre geproduceerd zou moeten worden bij een prijs van 2 3/4 cent per pond om dezelfde opbrengst te geven als een goede tarweoogst (20 bushel a $1.30). Blijkbaar mag aangenomen worden, dat de kosten van zaaizaad en andere productiekosten ongeveer gelijk zijn.

Evenwel, in 1958 was de gemiddelde opbrengst niet meer dan slechts 560 pond per acre. Nu is het altijd zo, dat een nieuw gewas nooit direct op volle produktiviteit is, aangezien de boer in de praktijk leert, hoe hij de produktie kan opvoeren door bewerking, zaaitijd, zaaimethode, bemesting en andere factoren aan te passen. In de safflowercultuur is men dus nog ver verwijderd van het ideaal, maar Dr. McGregor gelooft dat naarmate meer ervaringen met dit gewas opgedaan worden ,ook de produktie stijgen zal tot een lonend peil. In het Lethbridge Research Station in Alberta wordt thans met veel toewijding gewerkt aan het onderzoek naar produktieverbetering en ook naar het kweken van nieuwe rassen met een hogere produktiviteit.

Wat ik zag in Rusland

Door Rev. Paul Smith, D.D.

④

In de eetzaal van mijn hotel, waar de mensen dansten temidden van goed voorziene tafels, had ik de gelegenheid, te letten op dit deel van het Russische volk; de mensen die het betalen konden.

Temidden van alle luxe en pracht vielen de mensen op in een sterk, soms haast lachwekkend contrast. John Gunther zei ergens in zijn bekende boek over Rusland, dat hij tijdens zijn verblijf van twee of drie maanden in Rusland vaak de neiging had, in lachen uit te barsten over de hele situatie. En ik geloof ook, dat dit volk het meest onberekenbare ras ter wereld is.

☆

(Een serie reisverhalen met toestemming vertaald uit PEOPLES MAGAZINE)

☆

VERLIES OF WINST

Afgezien van de ontegenzeggelijk slechte sociale condities die bestonden voor de Revolutie, en die een ideale voedingsbodem waren voor het Communisme, was er een volk zoals het Russische voor nodig, om het Communisme een goede kans te geven. Evenwel, in 1917 hadden ze niets te verliezen en waren ze bereid elke gok te wagen om hun lot te verbeteren.

Gezien vanuit het standpunt van vooruitgang en werk en militaire macht en zelfs van levenspeil hebben ze het spel gewonnen. Alleen iemand met een volkomen gebrek aan openheid zou kunnen ontkennen, dat het Communisme in dit land drastische verbeteringen heeft aangebracht op materieel gebied. Wie denkt aan de toestanden in Rusland onder de tsaren, toen het overstroomd werd met bedelaars en ontheemden, moet hier een winstpunt zien.

Maar gezien vanuit het standpunt van menselijke vrijheid hebben de Russen het spel met zwaar verlies gespeeld. Wat ze gewonnen hebben in de afgelopen veertig jaren, kan uitgedrukt worden in cijfers over produktie, onderwijs, wapenmacht en sputniks. Maar hun verlies is een geestelijk goed, dat moeilijk zwart op wit is te beschrijven. Misschien is het nog het duidelijkst te zien aan de aanhoudende stroom van twaalf tot vijftien duizend mensen, die per maand van Oost naar West Duitsland vluchten . . .

DE KLEDING

Terwijl de Russen langs mijn tafel dansten kon ik ze van dichtbij bekijken. Hun kleding is onbeschrijflijk slordig. Er is geen enkele groep of klasse mensen in Canada, waarmee ze vergeleken kunnen worden. Als U ooit de kans zou hebben om alle slobberig geklede mensen die U ooit zag bijeen te brengen in een eetzaal, laat ze dan een glas pure wodka drinken en geef ze daarna een vlugge dans te doen, dan kunt U zich ongeveer voorstellen wat ik voor m'n ogen zag gebeuren, toen ik daar de eerste avond in een Russisch hotel zat.

Sommige pakken waren niet zo slecht. In de meeste gevallen pasten de jasjes wat kleur betreft wel bij de broeken, maar alles was gemaakt van erg zware stof en er scheen nooit iemand aan gedacht te hebben, jas of broek op te persen. De boorden van de overhemden en de stropdassen waren verschrikkelijk. Er was nergens een spoor van stijfsel te zien, laat staan "sanforizing". Boordpunten krulden onhandig aan weerskanten van even lompe en kreukelige stropdassen. Elke stropdas zag er uit, alsof het de enige was, die de eigenaar bezat en door veelvuldig gebruik was beroofd van elke kleur of fleur. De schoenen waren zo ruw, dat ik betwijfel of ze gepoetst konden worden.

Enkele meisjes zouden wel knap hebben kunnen zijn, als ze andere kleren, haarstijl en make-up hadden gehad. Verscheiden keer zag ik jonge vrouwen die me in de verleiding brachten om ze te ontvoeren; ik was brandend nieuwsgierig hoe ze eruit gezien zouden hebben als ze in Toronto waren geboren en hun garderobe hadden gekocht aan Bloor Street. De meesten van hen hadden helemaal geen haarstijl. Hun haar was alleen maar voor hun ogen weggekamd zodat ze konden zien, wat ze deden. Hun 'make-up' was aangebracht in klodders en vegen en toonde eerlijk, dat het "onnatuurlijk" was. Heel weinig droegen er hoge hakken en hun japonnen leken op de stropdassen van de mannen — alsof het hun enige was . . .

KOMT ER EEN REVOLUTIE?

Echter, het zou niet juist zijn, een volk te beoordelen aan zijn kleding. Ik keek naar hun gezichten. Ze leken gelukkig. Waarschijnlijk tot teleurstelling van sommige toeristen zijn de Russen klaarblijkelijk even gelukkig en tevreden met hun lot als enig ander volk ter wereld. Bovendien kreeg ik de indruk, dat ze er verzekerd van zijn, dat hun levenswijze de beste is. Ik zou daarom hoogst verbaasd zijn, als ik ooit in de krant zou lezen van een interne revolutie in Rusland. Als iemand in de vrije wereld meent, dat het Communistische probleem opgelost zal worden door een nieuwe Russische revolutie, dan kan ik hem vertellen, dat hij in zijn verwachtingen wel teleurgesteld zal worden. De tegenwoordige generatie in Rusland gelooft in het Communisme, zoals men gelooft in een religie. Ze hebben nooit een ander systeem gekend en hun uitzonderlijk gebrek aan interesse om de waarheid aangaande de rest van de wereld te horen is e e n van de meest verbluffende dingen die ik ooit gezien heb . . .

Ik had vier verschillende gidsen — drie vrouwen en een man. Gedurende de uren, die ik met hen doorbracht hebben ze me geen enkele vraag gesteld over mijn land. Ze waren compleet doordrenkt met de dogmatiek van het communisme en hun geest was volkomen onvatbaar voor enig idee van buitenaf . . .

Ik vroeg hen, wat zij dachten van de Amerikaanse toeristen. "Dat is moeilijk te zeggen. De mensen die luxe reizen naar Rusland maken zijn heel verschillend van hen, die wonen in de achterbuurten van Amerika". Kennelijk was hen geleerd, dat Amerika een land van achterbuurten is, waar enkele kapitalisten zeer rijk zijn.

BUITENLANDSE BOEKEN

Op mijn vraag, welke Engelse schrijvers vertaald waren in het Russisch konden ze een lijst van de meeste bekende schrijvers opnoemen. Ze hielden speciaal van Charles Dickens, Shakespeare en Galsworthy. Ik vroeg hen naar Amerikaanse schrijvers en ze noemden me een stuk of twaalf, waarvan ik alleen maar Ernest Hemingway herkende. Alle belangrijke schrijvers waren hen onbekend.

Toen vroeg men mij, of ik ook Russische boeken gelezen had. Ze noemden verschillende schrijvers die me bekend voorkwamen — onder anderen Tolstoi en Pushkin en een naam, die ik nog nooit heb kunnen uitspreken, laat staan schrijven. Maar ze noemden ook een heleboel op, waar ik nog nooit van gehoord had.

Op dit moment vertelde ik hen, dat er nog een man in Rusland was, waarvan we veel gehoord hadden, maar toen ik hen vertelde, dat zijn naam Pasternak was, toonden ze afkeer noch belangstelling. "Hij is een goede vertaler, maar geen schrijver". Van John Gunthher en zijn boek hadden ze nooit gehoord, ondanks het feit dat elke toerist tot wie ik sprak dit boek had uitgelezen, alvorens naar Rusland af te reizen.

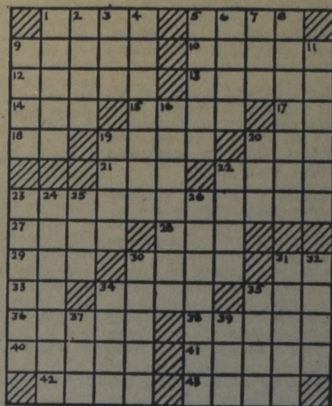
Tenslotte vroeg ik hen naar Amerikaanse films. Onbewogen was het antwoord: "Ik heb er e e n gezien, maar nooit meer. Het heette Tarzan".

(Wordt vervolgd)

Weekly X-Word Puzzle

ACROSS
1. Portion
5. On top
9. Bringer of ill luck
10. Horse pill
12. Fragrant oleoresin
13. Core
14. Berry of hawthorn
15. Having shoes
17. Music note
18. Biblical city
19. Leading actor
20. Biblical name
21. Sick
22. Abel's brother
23. Irish fairies
27. Land measure
28. Affirmative reply
29. Biblical pronoun
30. Caliber
31. Samarium (abbr.)
33. Exclamation
34. Rational
35. Firmament
36. Number
38. Potato (dial.)
40. Pig's nose
41. Mohammedan priests
42. Guns (slang)
43. Fish

DOWN
1. Kind of bear
2. Afresh
3. Male sheep
4. Prickly plant
5. Hate
6. Having digits
7. Palm leaf (var.)
8. Steal
9. King of Israel
11. Discolors
16. Peaceful
19. Title of respect
20. Greek letter
22. Packing box
23. Wood-shaping machines
24. Reverberating
25. Snoop
26. A dissenter
30. Mattress filling
31. To scrimp
32. Affirmative votes
34. Close
35. Asterisk
37. Tibetan gazelle
39. Wine receptacle

(41)

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke, de vrolijke dochter van de Noord Hollandse dorpssmid Van Dalen maakt een moeilijke tijd mee. Nadat ze als een uitzondering in het dorp, een Mulo-diploma heeft gehaald, is ze thuis bij haar nogal knorrige moeder. De handelsreiziger Harry Millenaar heeft Anke gevraagd, zijn meisje te worden, maar ze is niet zeker van zichzelf. Zo heeft het jonge meisje een dubbel probleem. Ze probeert het alleen uit te vechten en besluit tenslotte, zich aan te melden voor een verpleegstersopleiding. Als ze hierover raad vraagt aan haar vriendelijke huisdokter, wordt ze teleurgesteld. Ze is niet sterk genoeg, zegt hij. Dan komt plotseling haar ongetrouwde tante Lien ten tonele om Anke uit logeren te vragen bij haar grootouders, die in hetzelfde dorp wonen als Harry Millenaar . . . . .

• • •

In de namiddag wachten tante en Anke op de bus. De hele smidsfamilie heeft zich voor 't huis verzameld om hen uitgeleide te doen. Moeder neemt haar dochter in de verwarring van 't afscheid nog even apart: "Nou, je ziene zelf maar wat je doen," orakelt ze, "en vooral de groete aan Harry." Deze laatste tirade maakt de voorgaande vrij wat duidelijker. Anke behoeft in ieder geval geen nadere verklaring. Het wil overgezet zijnde zeggen: Beschaam je moeders hoop niet en voldoe als 't enigszins kan aan mijn hartewens.

Een doordringend claxongeloei meldt 't naderen van de bus. Een armzwaai van vader noodt hem tot stoppen. Tante Lien tracht haar welgedaan figuurtje met koffertje en al naar binnen te wringen. De smid biedt haar daarbij de behulpzame hand. Anke volgt op eigen gelegenheid.

Tante zet zich naast haar nichtje op dezelfde bank: "Ziezo, dat is gewonnen!" triumfeert ze en steekt een arm knus door die van Anke. Met de andere wenkt ze levendig vaarwel naar de achterblijvenden.

De opschudding die Anke door haar onverwachte verschijning meende te weeg te zullen brengen bij haar grootouders blijft achterwege. Grootmoeder zegt alleen uiterst voldaan: "Zo, heb je 't klaar speeld?"

Er begin in Anke iets te dagen. Ze schudt het lieve oudje zachtjes bij haar schouders, kust haar telkens weer en beveelt schertsend: "Eerlijk opbiechten, Opie. Is tante expres komen om mijn te halen? Was 't een doorgestoken kaart?"

"Bel neen 't kind," verdedigt Opa z'n vrouw. "We hebbe vanmorgen enkel tegen Lientje zeid: "Als je één van de meidjes mee terug krijge ken, dan moet je dat vooral doen", tenminste, zó meen ik ongeveer dat 't gaan is," krabbelt hij terug, want zijn dochter maant hem kwansuis met haar vinger: "Foei, vader, dat je op je oude dag nog zo lichtvaardig met de waarheid om zou springe. dat had ik nou weer niet van je dacht."

De clou van die woordenspel ontsnapt Anke's aandacht, want Oom Klaas beweegt z'n logge, slappe lichaam om haar, zoals 'n grote trouwe Sint Bernhard 't doet bij het weder zien van z'n geliefde meesteres, na langdurige afwezigheid. Een hond kwispelt met zijn staart, maar Oom Klaas trekt de onmogelijkste gezichten om zijn blijdschap te tonen. Z'n trage geest kan 't niet zo dadelijk verwerken, wat hij aan vreugde smaakt, z'n zware tong is nog minder bekwaam tot spreken dan anders. Daarom uit hij zich on deze manier.

"Hij is helegaar efkes de kluts kwijt," klaagt Opos meewarig. Haar bevende hand leidt hem met zachte dwang weer naar zijn stoel.

"Kijk, en dan Anke hier, zó, dicht naast jou. Dat wou m'n knecht zo stomme graag hè?"

Het jonge meisje gaat zitten. Ze knikt moederlijk naar het volwassen kind.

"'k Ben blijd, dat ik je weer es zien, Ome Klaas." Haar lieve stem roept in het arme verdwaasde hoofd herinneringen wakker van aangename aard. Hij staat fluks weer op, is met een paar passen bij de hoekkast en laat er zich op zijn knieën voor neer. Zijn grote, stuurloze handen grabbelen er alles dooreen.

"Wat zoek je, m'n knecht, vertel 't es aan moeder?"

Een dof, onwillig gebrom is 't antwoord. Even later haalt hij een rood doosje te voorschijn en opent het met nerveus trillende vingers. 't Zijn damschijven! Een teleurgestelde onverstaanbare uitroep volgt. De zwarte en witte rondjes rollen naar alle richtingen.

"Nou, nou," bestraft Grootvader, "moet dat nou zó!" maar Opie's gebarsten stemmetje vergoelijkt onmiddellijk de dwarse bui van haar zorgenkind. "Je wete toch, waar 't van komt, vader. De ziel doet 't van pure blijdschap, hij ken z'n eige niet uite als een ander!"

Oom Klaas heeft onderwijl gevonden wat hij zocht: een oud blikken sigarentrommeltje met dominostenen. Hij toont ze Anke en soebat als een kleine jongen: "Z-z-alle wij een p-p-p-otje?"

Anke stemt vrolijk toe: "Maar nou zal ik óók es winnen, hoor Ome Klaas!"

"Dddat zou dann de eerste kkkeer weze," grinnikt de onnozele slim, tot groot vermaak van zijn vader.

"Die slag is voor jou, Klaas!" prijst hij. Niemand kreeg het ooit in zijn hoofd, Oom Klaas het recht van winnen te betwisten, hij is daarom bij voorbaat gewis van de zege.

Tante Lien slaat met stille ontroering het tafreeltje tegenover haar gade. Anke's regelmatige gezichtje met de bruine ogen vol toewijding naast het hoekige, ongevormde gelaat in aandacht voor het simpele kinderspel. Haar gedachten zegenen het geliefde nichtje.

"M'n lieverd, je benne het toch zo waard, dat je gelukkig worde." Dan kijkt ze onrustig naar de klok. Goed acht uur is het. Nu kan Harry elk ogenblik er zijn, denkt ze en haar ogen rusten weer op Anke. Tante's hart klopt sneller dan gewoon. Ze is niet meer zo zeker, dat het onverdeeld goed is, wat ze is begonnen. Zij, die al haar levensdagen de eerlijkheid najaagde, heeft zich nu in een affaire gestoken van hachelijke aard. De vorige week nodigde juffrouw Millenaar haar op de thee. Toen hebben Harry's moeder en tante Lien een plannetje beraamd, waarbij Rebekka, als ze Izak, haar man, bedriegt, hun tot model heeft gediend. Evenals deze oud-testamentische konden ze niet rustig Gods tijd meer afwachten. Juffrouw Millenaar beklaagde zich bij tante Lien, dat Harry zo stil werd en zo eenzelvig. De reden lag volgens haar voor 't grijpen: hij kan Anke niet uit zijn gedachten zetten. Nu heeft ze hem zo vaak geraden, toch nog eens een poging bij het meisje te wagen, maar Harry deinsde zeker voor de mogelijkheid van een afwijzend antwoord terug, want op al haar aansporingen kreeg ze steeds hetzelfde bescheid: "Nee moeder, ik wil haar de tijd geven!" Maar juffrouw Millenaar was van mening, dat het meisje dubbel en dwars gelegenheid gehad heeft, zich te beraden. Er moet eens een eind komen aan die weinig benijdenswaardige positie van haar zoon, legde ze haar vriendin uit en toen sprak ze direct daarop de woorden, die tante Lien subiet tot haar medeplichtige maakten: "Kwam het meiske maar eens weer bij je logeren!"

Vóór tante Lien zich goed rekenschap had gegeven, welke gevolgen 't ingrijpen van mensen in dergelijke tedere aangelegenheden kan hebben, had ze zich al bondgenote verklaard. Ineens kreegt het plan, waar ze zo terloops wel eens aan getipt had, vaste vormen: "'k Zou al zo lang es naar ons Cornelia weest hebbe, maar d'r lijkt wel altijd wat tussen beide te komen! Weet je wat? Ik moest er nou ineens 't punt maar afbijte. Ik gaan aankomende Woensdag en" — ze gaf juffrouw Millenaar een veelbelovend knipoogje, "dan zal 't me heel erg ontschiete, als ik Anke niet meebreng."

Harry's moeder drukte haar, toen ze heen ging uit erkentelijkheid bij voorbaat zeer hartelijk de hand en merkte zo bij haar neus langs nog op: "'t Kan best zijn, dat ik Harry Woensdagavond met een boodschapje naar je toestuur. De kogel moet dan maar meteen door de kerk."

(Wordt vervolgd.)

GELD . . .

De grote plaats die het geld inneemt in het moderne leven herinnert ons er aan dat het verhaal van geld overal nauw met de geschiedenis van het mensdom samenhangt. Het vormt een deel van het geschreven bewijs van de menselijke activiteit over meer dan vijf duizend jaar, en het begin is verloren in de ongeschreven geschiedenis.

De omstandigheden rond het ontstaan van geld blijven nog altijd reden tot twist. Enerzijds denkt men dat de mens geld ging gebruiken toen hij begreep dat ruilhandel veel te veel om handen heeft. Een schaars of duurzaam artikel werd als geld geaccepteerd en kon als ruilmiddel gebruikt worden.. Verschillende dingen zoals kralen, schelpen, graan of koeien kwamen in aanmerking.

Anderen denken dat het eerste gebruik van geld meer voor godsdienstige dan voor ruil-doeleinden was. In elk geval werd geld ook een middel waardoor koopkracht opgeslagen kon worden.

De gedachten over het ontstaan van geld werden verder nog moeilijker gemaakt doordat er zoveel verscheidenheid in is. Sommige soorten geld werden populair doordat ze zo gemakkelijk te dragen waren, andere soorten geld waren echter zo groot dat ze praktisch onbeweegbaar waren. Vele praktische dingen deden dienst als geld, soms waren het nutteloze nietigheden. Op andere plaatsen bestond het geld alleen maar in de voorstelling van de mensen. Zelfs nu is het nog zo op sommige eilanden in de Stille Oceaan dat het geld bestaat uit stenen die op de oceaanbodem liggen en die niemand ooit gezien heeft.

Rijst, metaal, zout, vrouwen en (denkt U eens aan de oorlog) boter, meel, nylons hebben in de loop der tijd dienst gedaan als geld. Deze varieteit deed zich ook voor op dit continent. B.v. kleine kralen of buisjes gemaakt van schelpen en bekend als WAMPUM werden door de Indianen gebruikt voor hun benodigdheden voordat de blanke kolonisten kwamen. Later werd wampum ongeschikt als geld, voornamelijk omdat er zoveel goedkope namaak uit Europa ingevoerd werd. In het jaar 1670 werd wampum officieel als geld afgeschreven, maar het bleef bij de blanken tot 1704 en bij de Indianen wel tot 1825 in gebruik. Wampum, dat vaak tot riemen werd gemaakt, kwam in twee kleuren, wit en blauw. De witten waren een sou, of een half penny waard. De blauwe, die ingevoerd werden vanaf de Golf van Mexico, waren tweemaal zoveel waard.

Andere doodgewone artikelen zoals pijlkoppen en huiden werden als geld gebruikt. Vooral beverhuiden werden gebruikt omdat ze duurzaam waren en nogal gemakkelijk te dragen.

- - -

Geld in de vorm van papiergeld en munt begon een centraal en bepalend gedeelte te spelen in het leven van Canada rond 1645. Voor die tijd was er weinig behoefte aan baar geld. De Indianen dreven handel en de blanken waren meest in dienst van de kolonisatiebedrijven die alles voor hen verzorgden. Het geld dat er nog was bestond uit een allergaartje van munten uit Frankrijk (vaak gesneden en te licht) en Engeland, Spanje en Portugal. De laatsten kwamen binnen als gevolg van onwettelijke pelshandel tussen Franse pelsjagers en de kooplui in Nieuw Engeland.

De groei van de Franse kolonie, die rond het midden van de 17e eeuw begon ging gepaard met een voortdurende moeite om voldoende geld te vinden voor de behoefte van de settlers, kooplui en regeringsinstellingen. De regering van Frankrijk, die zelf al in geldmoeilijkheden zat, kon haast geen geld vinden om de ontwikkeling van haar bezit in Nieuw Frankrijk te steunen. Zo was dus geld niet alleen moeilijk te vinden, maar werd het ook een blijvend probleem in het dagelijks leven. Het resultaat was dat het allergaartje van Portugese, Spaanse en Mexicaanse munten, samen met Franse gouden en zilveren louis, livres, kronen, franken, sols marquez, liard en deniers steeds toenam.

Dat de mens vindingrijk is, bleek uit de velerlei vreemde oplossingen die er op dit probleem gevonden werden. Oplossingen die nergens ter wereld geevenaard werden. Het beroemdste is misschien wel het 'speelkaarten geld' hetwelk voor het eerst in 1685 door de Franse autoriteiten uitgegeven werd. Eerst was het alleen bestemd als een tijdelijke noodoplossing. Later echter werd het een belangrijk deel van het geld in Frans Canada. Het werd gemaakt door speelkaarten in vieren te knippen en er het zegel-in-was, en de handtekeningen van de Gouverneur en Intendant aan toe te voegen. Een ander voordeel was dat dit geld niet, zoals zilveren en gouden munt, buiten het land gebruikt kon worden en dus in Frans Canada bleef. Doordat de kolonies steeds een tekort in de handelsbalans hadden met Frankrijk werd het kaartgeld echter minder waard dan dat geld dat ook in Frankrijk gebruikt kon worden.

Later werd het kaartgeld verboden en werd het ingewisseld voor de helft van de waarde. Tien jaar later, in 1729, kwam het echter toch weer tevoorschijn, maar in 1759 werd zijn lot bezegeld. Toen viel namelijk Nieuw Frankrijk aan de Engelsen en de Franse regering ontkende alle schuld voor kaartgeld. Er kwam een levendige handel in, en door het aandringen van Engeland werd het uiteindelijk voor een kwart van de originele waarde ingewisseld.

J. Hofstee

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Verenigings-nieuws

HELLO EVERYBODY

It has been a long time since you have heard something of our Hamilton league.

People have been wondering if we were still in existence. Well, — we are and very much so. We have have 6 societies, belonging to our league. And when we have our league meetings we have an attendance of appr. 85 — 100 ladies. We have 2 meetings a year, and generally have a speaker or one of the ladies gives an essay.

We have some very capable ladies belonging to our league. Mrs. T. van Kooten has been president since our league was established 4 years ago. Due to the busy life she is leading she felt she had to resign, but she left us standing on pretty solid ground, since she gave a great amount of time and energy to set it up properly. Mrs. Koenen, a well known figure in our midst is our new president now. Mrs. A. Persenaire, Mrs. Ouwenhand en Mrs. Koops are also members of the board. Well, this is just about all about our league. Yours sincerely.

Mrs. G. Tigchelaar

NIEUWE LEAGUE

Dit voorjaar besloten de Vr. verenigingen van York, Dunnville en Wellandport om samen een league te vormen.

Op een vergadering gehouden op 26 Mei j.l. werd dit besluit ten uitvoer gebracht. We besloten deze league de naam te geven van Grand River League.

Ook werd er natuurlijk een bestuur gekozen en dan hopen we in dit najaar D.V. onze eerste league vergadering te houden, natuurlijk hopen we dan op een grote opkomst.

Secr.esse J. Westerik
Fenwick, Ont.

BOEKBESPREKING

"Annelies de Lange", door Jo van Dorp-Ypma.

Deel I, "Het begon met een soldaat".

Uitgave: Kok, Kampen.

Een boek voor oudere meisjes van een bekende christelijke schrijfster en — als ik me niet vergis — haar eerste poging op dit gebied.

Annelies de Lange is een jonge kleuter-leidster, die volkomen in haar werk opgaat. Het hoofd van de school noemt haar zonder aarzelen de beste kracht en de kleuters zijn dol op het leuke meisje met het rode haar. Een jongetje in haar klas, dat een ongezellig thuis heeft met ouders, die in onmin leven, heeft haar speciale belangstelling en ze doet al het mogelijke om nog iets voor hem goed te maken. Annelies maakt heel wat mee, zowel in haar werk als daarbuiten. Ze is gezegend met een thuis, waar vader en moeder in alles met hun vier grote kinderen meeleven en dat voor iedereen openstaat. Ook de in de buurt gelegerde militairen zijn er welkom en zo ontmoet ze "de soldaat", een jonge Fries. Tussen hen ontstaat langzaam een hechte vriendschap, die belooft in de toekomst tot iets meer uit te groeien.

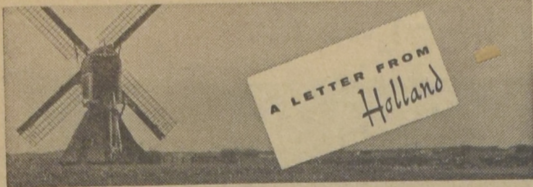
De schrijfster heeft haar sympathieke hoofdpersoon goed getekend en vooral de gedeelten, die over Annelies en haar werk voor en in de kleuterschool handelen, zijn kostelijk. Ook het gave gezinsleven van de De Lange's is zuiver getroffen: een gezonde christelijke sfeer zonder bekrompenheid. Al lezende gaan we meeleven met de ups-and-downs van de vier jongelui. Uit hun gesprekken komt wel duidelijk naar voren, hoeveel dieper dan hier men in Nederland gebukt gaat onder de angst voor een nieuwe oorlog. Mevrouw van Dorp is dus geslaagd in haar opzet, het brengen van een goed meisjesboek, dat open en eerlijk de problemen van jonge mensen in deze tijd behandelt.

Bij alle verdienste, die dit eerste deel heeft, moet ik er helaas op wijzen, dat op sommige plaatsen verhaal of dialoog als los zand aan elkaar hangt. Het gehele boek wekt trouwens de indruk alsof er zo'n haast mee gemaakt is, dat het manuscript bij het drukken nog in het klad-stadium verkeerde! Ongelooflijk zijn de slordigheden in dit boek, die de lezer het genoegen bederven. Wat te denken als een jongen op blz. 85 slaagt voor zijn eindexamen M.T.S., maar aan het eind van het boek nog steeds trouw naar de M.T.S. gaat? Of hoe zit het, wanneer Annelies' jongste broer Tom plotseling haar oudste broer wordt? Het meisje Riek wordt op blz. 102 voor de rest van het verhaal maar Riet gedoopt en een gezin, dat naar Nieuw Zeeland emigreerde, woont in Australië! Tom ziet de angst als zijn vijanden (meervoud) en haalt zijn hoekige schouders . . . Waar? Wel eens gehoord van een "veraffe" kennis en sinds wanneer is het woord "geeneens", dat om de haverklap gebruikt wordt, goed Nederlands? Zo kunnen we wel doorgaan.

Jammer, dat deze dingen het boek zo ontsieren. Dit had toch gemakkelijk voorkomen kunnen worden. Ongetwijfeld zullen vele van Mevr. Van Dorp's lezeressen uitzien naar het vervolg op "Het begon met een soldaat". Dat doe ik ook, in de hoop, dat het beter verzorgd zal zijn dan zijn voorganger!

Tini V. A.

— Hebt U de nieuwe uitgave van VISION al gezien? Dit interessante Engelse tijdschrift heeft een nieuwe formaat gekregen en is rijk geïllustreerd. Vraag GRATIS proefnummer. Een proefabonnement voor een halfjaar kost slechts een dollar. Adres: Box 34, Station B., Hamilton, Ont.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Nu ik deze brief uit Nederland begin ben ik pas een dag in Nederland terug. Na een kleine week in Londen te hebben verbleven kunnen we ons te beter indenken hoe een Nederlandse emigrant in Canada zich voelt. Overal om je heen Engels horen spreken, soms op een verstaanbare, soms op een onverstaanbare manier. Allerlei zien en meemaken, dat anders is dan je het in eigen land gewoon bent, soms beter, soms slechter. Maar ook: veel vriendelijkheid en behulpzaamheid ondervinden.

Juist in deze weken is, als bestemd voor de dagdienst tussen Hoek van Holland en Harwich, een nieuw schip te water gelaten: de Koningin Wilhelmina. Koningin Julinana verrichtte de plechtigheid. Het is een boot die niet minder dan 1600 passagiers kan vervoeren en die slingervrij is gebouwd. Voortaan hoeft men tussen Hoek van Holland en Engeland dus niet meer zeeziek te worden.

Met het vliegtuig kan men tegenwoordig al in een uur naar 'de overkant' komen. Namelijk van Zestienhoven, het nieuwe kleine vliegveld bij Rotterdam, naar Southend. Na gisteren om 3 uur uit Londen te zijn vertrokken en om 5 uur op Southend nog theegedronken te hebben waren we om half zeven in Rotterdam!

Misschien dat onze merkwaardigste ervaring van de afgelopen week de nachtelijke stilte in Londen was. Daar zijn we hier in Holland, waar altijd en overal bromfietsen langs komen knallen, niet meer aan gewend. In een hotel in het centrum van Londen, tussen twee drukke verkeersstraten in, hoorden we 's nachts minder lawaai dan in onze eigen middelgrote Hollandse provinciestad. En verder hebben we in 5 dagen meer thee gedronken dan anders in een maand!

- - -

De meimaand is in ons land de droogste en zonnigste geweest sedert 1922. En ook juni is tot nu toe droog en zonnig gebleven. Dat is niet alléén een voordeel. De te velde staande gewassen lijden ernstig onder de droogte: het koren groeit niet, kersen en aardbeien blijven klein. En hoe moet het gaan met de appels en peren? In sommige streken vallen ze nu al van de bomen af. Een aantal bos- en heidebranden heeft zich ook al voorgedaan. Bij Oldebroek, op de Veluwe, gingen 400 hectaren in vlammen op. Voor de bestrijding van bos- en heidebranden zijn op verschillende plaatsen militairen ingezet. Misschien dat de militairen in Oldebroek behalve de blussers ook de stichters van de heidebrand zijn geweest; bij legeroefeningen was daar met brisantbommen gewerkt.

Ja, die militaire oefeningen. Daar wordt altijd van alle kanten over geklaagd. Eigenlijk is ons land er te klein voor. De streek rondom het vliegveld Soesterberg schijnt langzamerhand onbewoonbaar te worden door het straaljagerslawaai. Om wat ruimte te hebben voor de noodzakelijk geachte training zullen dit jaar 30.000 Nederlandse soldaten in een colonne van 1.000 auto's een tocht van 900 kilometer maken om in centraal Frankrijk (kamp La Courtine) manoeuvres te houden. Dit uitstapje zal ons land naar schatting 5 miljoen kosten.

Ook onze oorlogsvloot is in deze weken actief geweest. Een Nederlandse mijnenveger bracht 7 Duitse kotters naar Den Helder op. Ze hadden gevist in wateren waar dat volgens de internationale regeling verboden was. De spiering die ze gevangen hadden moest in Den Helder worden gelost.

Het aantal werklozen neemt gestadig af. In mei met 19.000. Eind mei was er een 'arbeidsreserve' van 53.769 tegen 81,171 eind mei van het vorige jaar.

Minder fraai is een cijfer, dat op de algemene vergadering van de Chr. Metaal Bedrijfsbond werd bekend gemaakt. Een onderzoek heeft uitgewezen dat 17.000 werknemers in de metaalindustrie, ouder dan 23 jaar, een nettoinkomen hadden van minder dan f 60 per week. Dat wil zeggen, dat deze metaalarbeiders maar weinig meer verdienen dan in een stad als Utrecht aan ondersteuning wordt uitgekeerd aan een gezin van man, vrouw en 2 kinderen, waarvan de man werkloos is. De inkomsten van deze 17.000 minimumlijders in de metaal-industrie zullen broodnodig verbeterd moeten worden, zo werd op de vergadering terecht betoogd.

Men vraagt zich af hoe in andere bedrijfstakken deze verhoudingen liggen.

☆

De Hervormde Kerk van Frankrijk bestaat vierhonderd jaar. Zij heeft, zoals bekend, in die vier eeuwen een bewogen geschiedenis gehad en meermalen aan vervolging bloot gestaan. Ter gelegenheid van deze herdenking heeft Prinses Wilhelmina aan de nationale synode van de Franse Hervormde kerk een boodschap gezonden. De tekst daarvan mag ik u in Canada niet onthouden.

Gelukkig de mens, gelukkig de groep mensen tot wie de Meester kan zeggen: gij hebt Mijn woord bewaard en Mijn naam niet verloochend.

Een christen weet echter steeds dat, indien hij trouw blijft, dit niet geschiedt uit eigen kracht. Het gebeurt door de genade van Hem die zegt: Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld. De Heer heeft nooit opgehouden met Zijn Geest te spreken tot de Hervormde Kerk van Frankrijk.

Ook heden nog is Hij het alleen die in de harten der mensen werkt, in de kerken als ook daar buiten.

Hij is het die het diepe verlangen wekt en onderhoudt, het zuchten zoals Paulus zegt, naar de eenheid in Hem en Zijn geest, waaruit de liefde tot de naaste voortkomt.

Wij gevoelen wel dat het woord van Christus gehoord en gehoorzaamd moet worden en dat het moet voeren tot een levend christendom, dat geheel openstaat voor de roepstemmen van onze tijd. Opdat de mensheid opnieuw overtuigd zij van de onvervangbare tegenwoordigheid van Christus, moet de christen steeds maar het middel zijn van waaruit het levende water vloeit tot hulp van de geestelijke nood van onze wereld.

Het is in deze geest dat ik er prijs op stel de synode te groeten die in Parijs vergaderd is om het vierde eeuwfeest te gedenken van het opstellen van de eerste hervormde-geloofsbelijdenis. Bovenal wil ik, met u, God vragen dat hij in zijn genade ons wil verenigen, ons wil bewaren en ons trouw doen zijn aan het zuivere Evangelie van Jezus Christus."

KORT NIEUWS

Een Nederlands marinevliegtuig op weg van Nieuw Guinea naar Nederland is bij Goa (India) neergestort: vier doden.

Een radiumnaald, zoek geraakt in het Nederlandse Kanker Instituut te Amsterdam, is na 4 uur zoeken op het terrein van de Amsterdamse vuilverbranding teruggevonden.

Dr. G. Geelkerken, em. pred. van de Herv. Kerk, vroeger Gereformeerd (Hersteld Verband), herdacht zijn tachtigste verjaardag.

VORSTEN KRONEN

VERDWENEN SPOORLOOS

Wie kent ze nog, de namen van Europa's oude luister in de personen van de keurvorst van Hessen, de Koning van Sicilië, de Groot-Hertog van Mecklenburg etc. etc. Toch schitterden deze namen, met nog tientallen anderen eens in opperste luister aan de koningshoven van Europa en werden deze namen door millioenen gekend, want Europa was toen nog een "koninkrijk". Precies honderd jaar geleden bezat Europa dan ook maar zegge en schrijve één republiek, Zwitserland. Tegen deze eenling telde men toen 48 staten met een keizer, koning, vorst etc. aan het hoofd.

De tijden veranderen en de geschiedenis draaide voort en daarmede wankelden tronen en rolden de tronen. "Het "koninkrijk" Europa stierf uit, 38 regerende vorsten verdwenen en thans is Europa de "republiek" zoals wij die kennen. Overigens verdwenen de kronen niet alleen in dit oude wereldeel, ook elders in de wereld nam het aantal gekroonde hoofden gestaag af. De keizer van China verdween, evenals de keizer van Mexico en de keizer van Brazilië. Pas nog zagen wij onder onze ogen de ondergang van het koninkrijk Irak voltrekken en wie denkt nog aan de vergeten Faroek die in Rome zijn 50 miljoen zit te verteren?

Het is vooral het tijdvak van 1917-1920 geweest dat Europa heeft omgevormd tot "republiek". De landen die buiten deze ontwikkeling zijn gebleven en die hun oude monarchale staatsvorm behielden zijn België, Denemarken, Griekenland, Groot-Brittannië, Luxemburg, Lichtenstein, Monaco, Nederland, Noorwegen en Zweden. Strikt genomen moeten wij bij deze tien landen ook nog Spanje rekenen want hoewel daar gen. Franco aan het bewind is heeft het land een grondwet die Spanje een koninkrijk noemt. Er is ook een Spaanse troonpretendent aanwezig die na de dood van Franco rechten op de Spaanse troon heeft.

Het "uitsterven" van de koninkrijken heeft uiteraard verschillende oorzaken. Het zijn vooral drie gebeurtenissen die voor deze ontwikkeling verantwoordelijk zijn n.l. het verdwijnen van div. Duitse staten en staatjes, de eenwording van Italië en de revoluties.

THE BIG ONE

The "big one that got away" has finally been caught — and with all the evidence inside to prove that the unlucky anglers' "fish stories" actually were true.

At least three fishing parties in as many days had reported that a "monster" in a small speckled trout lake near Sioux Lookout had broken their lines, taken their bait and headed for the deep. Later, Conservation Officer Mike Semtok, checking the lake, noticed a trout coming in to shore on its side, a broken line hanging from its mouth.

Checking the fish at the Ontario Lands and Forests Department's Fish and wildlife office, he found that it contained three broken lines with hooks and minnows attached. The minnows were in various stages of digestion, a whole minnow in the throat, a partly digested one in the stomach and a minnow skeleton on a hook farther down.

Incidentally, the "big one that got away" weighed barely one and onequarter pounds!

Eervolle onderscheiding voor de Redders van „Springhill"

Een speciale gouden medaille is door de Carnegie Hero Fund Commission toegekend aan al diegenen die hun leven hebben gewaagd om mijnwerkers te redden die onder de grond opgesloten zaten in de laatste mijnramp in Springhill, N.S.

Het is pas de tweede maal dat deze buitengewone Amerikaanse beloning uitgereikt werd aan een groep — hij werd het laatste aangeboden aan hen die werkten en omkwamen om de passagiers van het zinkende schip "Titanic" te redden; dit was in 1912. De Springhill ramp gebeurde op 23 October 1958 in de kolenmijn no. 2 van de Cumberland Coal Company. Er kwamen 75 mannen om het leven, maar in de acht dagen dat onder uitzonderlijk gevaarlijke omstandigheden reddingspogingen in het werk gesteld werden, werden 99 mijnwerkers gered.

— Hebt U de nieuwe uitgave van VISION al gezien? Dit interessante Engelse tijdschrift heeft een nieuw formaat gekregen en is rijk geïllustreerd. Vraag GRATIS proefnummer. Een proefabonnement voor een halfjaar kost slechts een dollar. Adres: Box 34, Station B., Hamilton, Ont.

HET (gehate?) DISTRICTEN STELSEL

De provinciale verkiezingen hebben ons weer met de neus op het wonderlijke kiesstelsel in Canada gedrukt: het districtenstelsel. Eenvoudig gezegd komt het districtenstelsel hierop neer, dat de candidaten voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer (House of Commons) alleen maar candidaat zijn in een bepaald district, waarin zij wonen en waarvan de bevolking een eigen vertegenwoordiger kiest. In tegenstelling met b.v. het kiesstelsel in Nederland, waar het percentage zetels, dat een zekere partij behaalt in een verkiezing zo dicht mogelijk aansluit bij het percentage van het totaal aantal uitgebrachte stemmen, dat die partij kreeg, is het in Canada mogelijk, dat een bepaalde partij een meerderheid in de Kamer heeft, die twee keer zo groot is als het percentage van het aantal uitgebrachte stemmen. Immers, alle stemmen die in de districten uitgebracht zijn op de verliezende candidaten zijn verloren. Zo gebeurde het in de provinciale verkiezingen in Ontario deze maand, dat de Conservatieven met ongeveer 45 procent van het aantal stemmen toch een meerderheid in het parlement kregen van ongeveer 75 procent, terwijl het in Alberta nog erger toeging, waar de Social Credit Party met 57 procent van het stemmenaantal 95 procent van het aantal zetels verkreeg. De Conservatieven, die ongeveer 25% van de stemmen verkregen, behaalden daarmee slechts 1 zetel in het parlement.

EEN PARLEMENT VAN TWEE PARTIJEN?

Het stelsel van Kiesdistricten bepaalt in grote mate de macht van de politieke partijen in het parlement. Er zijn twee grote partijen, die allebei het districtenstelsel voorstaan, omdat het de ontwikkeling van andere partijen tegengaat. Bovenstaande foto-montage geeft het droombeeld van de grote partijen weer: De leider van de Progressive Party, Prime Minister John Diefenbaker (links) in debat met de leider van de oppositie Lester B. Pearson (Liberaal), terwijl de Tweede Kamer (House of Commons) op de achtergrond dient om het steekspel tussen de twee machtigen te ondersteunen.

Een soortgelijk districtenstelsel is vroeger ook in Nederland in gebruik geweest, maar werd later vervangen door het naar ons gevoel veel meer democratische stelsel van de evenredige vertegenwoordiging, waarbij alle in de districten uitgebrachte stemmen meetellen in het totaal, dat een partij behaalt en waarnaar de vertegenwoordiging van de partijen in het parlement wordt berekend.

De vraag ligt voor de hand, waarom men in Canada niet tot een dergelijk systeem overgaat. Het antwoord is vrij eenvoudig. Een partij die tot eigen grote opluchting door de verrassingen van dit systeem met een grote meerderheid aan de macht is gekomen, zal er weinig voor voelen, zichzelf te ondermijnen en de tegenstanders grotere macht te geven.

Zo is het te verklaren, dat John Diefenbaker in 1951, toen hij nog tot de oppositie behoorde kon verklaren ten aanzien van het districtensysteem: "De enige reden waarom het aangehouden wordt is het politieke voordeel dat de regerende partij ervan heeft". Soortgelijuitspraken staan ook geregistreerd van de tegenwoordige Ministers Fleming en Harkness.

Eigenlijk sprak men hier nog niet eens over het districtenstelsel zelf, maar meer speciaal over de verdeling van het land in districten, welke door een commissie van het House of Commons elke tien jaar herzien wordt. In deze commissie beslist uiteraard ook weer de meerderheid, die vanzelfsprekend bestaat uit leden van de regeringspartij. En deze leden voelen er niets voor, wijzigingen aan te brengen, die hun eigen partij schade zouden doen. Intussen zijn er districten, die in enkele jaren een dubbele bevolking krijgen, terwijl andere achteruit gaan. De her-verdeling van de districten die zeer snel groeien zou het minste zijn, wat men kon doen om althans nog ten dele aanspraak op de naam "democratie" te kunnen maken. Maar hier is men juist sterk op tegen om voornoemde redenen.

Het districtenstelsel zou het minste bezwaar ontmoeten in een land met niet meer dan twee partijen. In dat geval zou immers de vertegenwoordiging zo goed mogelijk procentsgewijs geschieden. Het is dan ook zo, dat de twee grote partijen in Canada, de Conservatieven en de Liberalen, dit zien als de ideale toestand. Partijen als Social Credit en C.C.F. moet men noodgedwongen wel tolereren, maar het liefst zou men het stelsel zo ver doorvoeren, dat kleinere partijen helemaal geen voet meer aan de grond kregen. Zo werd vorige week in de Financial Post gesuggereerd, dat er eigenlijk geen plaats is voor deze partijen.

Het is mogelijk, dat er aan het andere uiterste ook grote bezwaren kleven, nl. een toevloed van steeds meer kleine partijen, waardoor een land op de duur niet meer te regeren zou zijn. Dit wordt wel eens gezegd van Nederland, waar zelfs de christelijke partijen het zich veroorloven kunnen, om in vier of meer groepen apart op te trekken.

Een van de grootste bezwaren in het Canadese politieke leven schijnt echter wel te zijn het opportunisme, een beleid van sterk partijbelang, niet zelden ten koste van het algemeen belang. Een voorbeeld hiervan zou ook kunnen zijn de gewijzigde houding van de Progressief Concervatieven, die in 1951 vuur en zwavel braakten over het systeem van de districten verdeling, maar thans beweren, dat het morele peil in de parlementaire verdelings commissie zo gestegen is, dat het niet nodig is, om dit systeem nu te veranderen.

Ad. Otten

OPENBARE BEKENDMAKING:

Bezoek aan Toronto van

Hare Majesteit de Koningin

en

Zijne Koninklijke Hoogheid De Hertog van Edinburgh

TABEL VAN TIJDEN EN ROUTES VAN DE REISROUTE

De aandacht wordt er op gevestigd, dat in verband met de afstand die in de beschikbare tijd afgelegd moet worden, het noodzakelijk is, de snelheid van de Koninklijke stoet op bepaalde gedeelten van de route op te voeren tot 30 m.p.h. De inwoners wordt aangeraden te letten op de snelheidsaanduidingen, aangegeven aan palen langs de route van de Koninklijke stoet, en samen te komen op plaatsen waar de Koninklijke stoet voorbijgaat met een snelheid minder dan 8 mijl per uur. Kew Beach en High Park zijn goede plaatsen om de Koninklijke tocht gade te slaan. Op deze plaatsen is ruimte en gelegenheid voor grote aantallen burgers en kinderen. Militaire muziekcorpsen zullen aanwezig zijn om te spelen voor het genoegen van het publiek, terwijl gewacht wordt op de aankomst van het Koninklijk gezelschap.

Een ceremoniële boomplanting zal in het Coronation Park geschieden door mannelijke en vrouwelijke oud-leden van de strijdkrachten. Op deze plaats zal ook een militair muziekcorps aanwezig zijn in afwachting van het Koninklijk gezelschap.

Maandag 29 Juni 1959

10.00 v.m. Het Koninklijk Gezelschap verlaat het Yacht, pier 16, Queen's Quay.

10.30 v.m. Aankomst op Kew Beach.

11.45 v.m. Officiële ontvangst voor het Stadhuis.

2.30 n.m. Vertrek van Koninklijk Yacht aan Terminal 16, Queen's Quay voor bezoek aan High Park, enz.

4.00 n.m. Aankomst High Park van Bloor St. bij High Park Avenue.

4.08 n.m. Hare Majesteit vertoont zich aan padvinders en padvindsters tijdens ceremonie in het Maple Leaf Display in High Park.

4.56 n.m. Inspectie van de 48th Highlanders of Canada door H.M. in Grandstand, Exhibition Park.

5.16 n.m. Plechtige boomplanting in Coronation Park door mannelijke en vrouwelijke oud-leden der strijdkrachten.

Dinsdag 30 Juni 1959

10.00 v.m. H.M. de Koningin verlaat Terminal 16.

10.10 v.m. Bezoek aan nieuw O'Keefe Centre, Yonge en Front St.

10.32 v.m. Aankomst bij Salvation Army Isabel and Arthur Meighen Lodge, Davisville Ave.

11.00 v.m. Aankomst bij Sunnybrook Hospital.

11.42 v.m. Aankomst op Golden Mile Plaza.

2.15 n.m. Vertrek Koninklijk Yacht, Terminal 16.

2.41 n.m. Aankomst bij Etobicoke gemeentelijk kantorengebouw.

2.51 n.m. Aankomst bij het nieuwe Woodbine Race Track.

5.10 n.m. Vertrek van New Woodbine Race Track naar Malton Airport.

Kantoor van de Burgemeester,
20 Juni 1959.

NATHAN PHILLIPS, Q.C.
Burgemeester.

TWEEDE ZONDAGSSCHOOL CONVENTIE IN ONTARIO

Men bericht ons, dat de plannen voor een tweede Zondagsschool Conventie in Ontario gereed zijn en dat nu het wachten is op de deelnemers. Men hoopt de conventie te houden op 12 Augustus a.s., evenals vorig jaar in het Webster Falls Park bij Hamilton.

In de morgenvergadering hoopt te spreken Miss Johanna Timmer, mede oprichster van het Reformed Bible Institute, en thans hoofd van de Christian High School te Philadelphia. Gezien het feit, dat vele Zondagsschool onderwijzers en onderwijzeressen hun taak moeten vervullen zonder opleiding, zal Miss Timmer een lezing houden over de grondbeginselen van "Christian teaching".

In de middag zullen er groepsvergaderingen worden gehouden.

De groepen zullen corresponderen met de klassen in de Zondagsschool, zoals men dat verleden jaar ook heeft gedaan. Ditmaal zal het onderwerp "What can we expect of the church in the Sunday School Program", in de groepen worden besproken.

Er zal voor een gezamenlijke dinner worden gezorgd.

Het zal van het aantal deelnemers afhangen, waar dit dinner gehouden zal worden.

De avondvergadering zal zijn in de First Christian Reformed Church van Hamilton. Op het programma staat o.m. een panel discussie, waaraan zullen deelnemen: Miss J. Timmer, Miss J. Visser, Rev. T. C. Van Kooten en Mr. H. van Til.

De spreker voor de avondvergadering zal zijn Rev. W. Vander Hoven van Whitinsville, Mass.

Superintendents van Zondagsscholen worden verzocht zo spoedig mogelijk het aantal deelnemers op te geven aan Miss G. Visser, 61 Emerson St., Hamilton, phone JAckson 2-3869. Circulaires met aanmeldingsformulieren zijn al enige weken geleden verzonden. Degenen, die dit formulier niet ontvangen hebben, gelieven zich dadelijk met Miss Visser in verbinding te stellen.

CANADA'S NIEUWE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

(C. S.) — De leemte in het Canadese kabinet die ontstond toen Dr. Sidney Smith op 17 maart van dit jaar overleed, is nu gevuld door de aanstelling van de Hon. Howard Charles Green als Minister of External Affairs. Na een beroepsdiplomaat (Mr. Pearson) en een opvoedkundige (wijlen Dr. Smith), neemt nu iemand die doorkneed is in parlementaire zaken en die zeer grote ervaring heeft de moeilijke en verantwoordelijke leiding van Canada's buitenlandse zaken op zich.

Howard Green werd 64 jaar geleden in Kaslo, British Columbia, geboren. Zijn vader kwam uit Ontario, zijn moeder uit New Brunswick. De jonge Green ging naar Toronto om rechten te studeren, maar zijn studie werd gedurende vier jaar onderbroken door de eerste Wereldoorlog waarin hij zich als infanterie officier onderscheidde en de rang van kapitein verwierf.

Nadat hij in British Columbia was teruggekeerd en met een meisje uit Vancouver in het huwelijk was getreden, richtte hij in die stad de advocatenfirma Collins and Green op, en wijdde hij zich aan zijn praktijk en aan de politieke zaken die al sinds zijn jonge jaren zijn belangstelling hadden gehad. In feite behoorde de politiek bij de Green familie. Een van zijn ooms was Hon. R. F. Green die eerst lid van de Legislature van British Columbia was en later een provinciale kabinetsminister, totdat hij tot de Dominion Senaat werd benoemd. Bij de federale verkiezingen in 1935 won Howard Green de zetel van Vancouver-South voor de Conservatieven. Hij heeft deze zetel (zijn kiesdistrict heet nu echter Vancouver-Quadra) onafgebroken gedurende de laaste 24 jaar behouden.

Gedurende de 22 jaar dat de Liberalen aan de regering waren was Howard Green een van de meest werkzame leden van de Oppositie. Hij had grote algemene belangstelling en nam dus deel aan debatten over zeer verscheidene onderwerpen, maar zijn werkelijke kracht lag in militaire zaken, en het aanverwante onderwerp van toelagen aan veteranen — en in buitenlandse zaken. Op dit laatste gebied trad Howard Green naar voren door zijn vernietigende kritiek op het standpunt van de regering onder St. Laurent ten opzichte van de Suez crisis in 1956. Er mogen verschillende opvattingen bestaan over de vraag of Canada terecht of ten onrechte druk uitoefende op Groot-Brittannië om het Kanaal te verlaten; Howard Green toonde in ieder geval bij de uiteenzetting van zijn standpunt een grondig begrip van het probleem en grote bekwaamheid.

Toen de Progressive Conservative Party in 1957 aan de macht kwam, werd Howard Green Minister of Public Works en leider van de partij in de House of Commons. Als zodanig is hij ook als Deputy Prime Minister opgetreden in afwezigheid van Mr. Diefenbaker.

Hon. Howard Green komt niet overeen met de traditionele voorstelling van de minister van buitenlandse zaken, met homburghoed, minzaam, bereisd. Hij is meer een kort aangebonden politicus van de praktijk, die met beide voeten op de grond staat. Dit zou in feite een voordeel in zijn huidige positie kunnen betekenen. Tenslotte was een van de beste ministers van buitenlandse zaken die Groot-Brittannië in de laatste tijd heeft gehad, Ernest Bevin, die zijn post bereikte na lange jaren gewerkt te hebben als leider van een vakvereniging en als lid van het parlement. Hon. Howard Green past bij dit nieuwe beeld van een leider van buitenlandse zaken van een democratie. Onze beste wensen vergezellen hem in zijn moeilijke taak.

☆

Hon. Howard Charles Green bij aankomst op Rideau Hall om beëdigd te worden door de Governeur-Generaal als Canada's nieuwe Minister van Buitenlandse Zaken. Hij was voorheen Minister van Publieke Werken in het federale kabinet.

INGEZONDEN.

Mijnheer,

Naar aanleiding van het schrijven door Rev. M. Vrieze:

Sommigen staan in de Kou — nu mijnheer daar horen wij ook wel bij. Om heel kort te gaan wil ik U toch er eens iets over schrijven.

Wij wonen nu bijna zes jaar in Canada en zijn Hollandse emigranten. Toen wij 2 jaar hier woonden kregen wij bezoek van Hollandse mensen, die gingen naar de Hollandse Kerk in N. en zij vroegen of wij ook zin hadden om mee naar de kerk te gaan. Wij zeiden natuurlijk ja. Dus wij gingen een tijdje met hun mee naar de kerk en mijn man deed zijn belijdenis in die kerk, (ik zelf was al lidmaat in Holland vanaf 1927). Op een zeker moment zeiden die mensen nu moet maar eens een ander van de kerk jullie halen en brengen. Dat is ook weer een tijdje gegaan maar toen kwamen ze ons nog wel eens halen en dan niet meer.

Nu is het al 1½ jaar geleden dat wij nog eens huisbezoek kregen, maar ze zouden nog eens terug komen. Wij hebben sinds niemand meer gezien. En daar ik zelf 65 jaar ben en mijn man 73 jaar, en wij geen auto hebben, zijn wij afhankelijk van een ander. Maar van winter kwam de minister van de St. Paul's United Church ons opzoeken en vroeg of wij naar de kerk kwamen. Wij zeiden ja en wij willen graag naar de kerk omdat wij in Holland ook trouwe kerkgangers waren. En zij halen ons steeds en brengen ons terug. Zo zie je dat niet altijd de fout is bij de emigranten maar ook wel eens aan de kerk.

Met groeten,

A. M. A.

EEN ZEEHAVEN VOOR ONTARIO

Niet ieder is er zich van bewust dat de provincie Ontario een directe uitgang naar de Atlantische Oceaan heeft door de James Bay die een onderdeel is van de Hudson Bay, die op haar beurt weer met de open zee in verbinding staat via de Hudson Strait. Sinds tientallen jaren zijn er diverse plannen geweest om een zeehaven aan te leggen daar waar de Moose River in de James Bay uitmondt, op de plek waar de tweelingstadjes Moosonee en Moose Factory liggen. Het ziet er naar uit of deze plannen weldra in vervulling zullen gaan.

Moosonee voldoet aan de fundamentele eisen die aan een goede diepzeehaven gesteld moeten worden. Het ligt aan het eindpunt van een spoorlijn, de Ontario Northland die vanaf Cochrane loopt, 186 mijl verwijderd. Electriciteit is in overvloed verkrijgbaar: de Ontario Hydro Commission bezit 2 enorme stations op de Abitibi River op niet te grote afstand van Moosonee; één station is klaar, het andere zal in 1961 voor gebruik gereed zijn. In de onmiddellijke omgeving vindt men koopwaar die vanuit de haven verscheept kan worden: overal langs de spoorlijn vindt men hout voor papierfabricage en, wat nog belangrijker is, er zijn grote lagen ijzererts op de Belcher Islands, langs de Great Whale River en elders in deze streek. Er zou een enorme ontwikkeling in de omgeving van de James Bay kunnen plaats hebben indien de natuurlijke rijkdommen van deze streek tegen economisch verantwoorde onkosten vervoerd zouden kunnen worden. En daar zou een diepzeehaven juist voor kunnen zorgen.

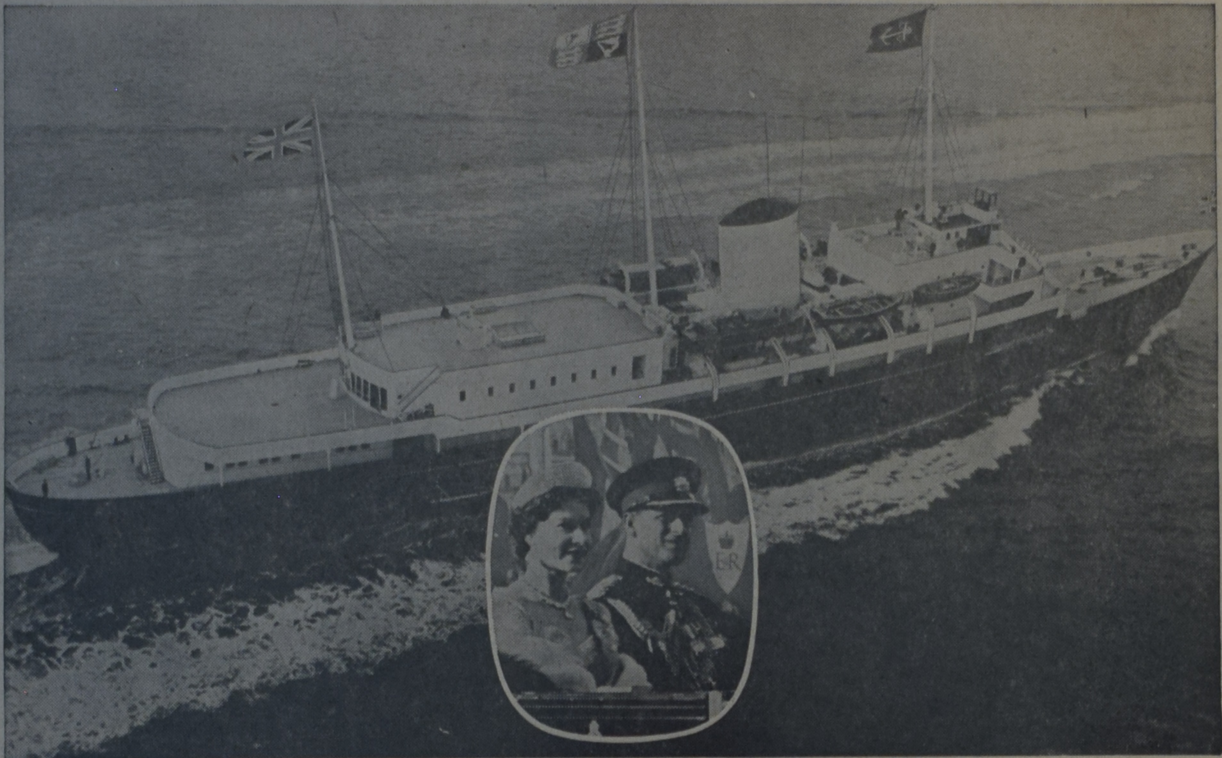
Er zijn natuurlijk ook bezwaren aan verbonden. De James Bay is gedurende de helft van het jaar voor scheepvaart open, maar de uitgang naar zee door de Hudson Strait kan slechts gedurende ongeveer drie maanden bevaren worden. De streek om Moosonee zou een wegenstelsel nodig hebben ter aanvulling van de enige spoorlijn en eveneens een permanent vliegveld in plaats van de noodbaan die nu gedurende een deel van het jaar in gebruik is. Maar moeilijkheden die door de mens overwonnen kunnen worden zal men zonder twijfel de baas worden. En dit zal wel degelijk de investering waard zijn.

(C.S.)

De hoofdstraat van MOOSONEE, een typisch noordelijk stadje. Links ziet U de Church of the Apostles (anglikaans), in het midden de Moosonee Public School en rechts het gymnastieklokaal van de school, dat tevens als filmzaal dienst doet.

ONTARIO

H. M. Yacht BRITTANNIA waarmee Koningin Elizabeth II en Prins Philip een bezoek zullen brengen aan de Seaway en havens in Ontario.

verwelkomt Hare Majesteit Koningin Elizabeth II en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Philip voor de opening van de

ST. LAWRENCE SEAWAY

De regering en het volk van Ontario verwelkomen H. M. Koningin Elizabeth II en Z. K. H. Prins Philip in onze prachtige provincie.

Met de officiële opening van de St. Lawrence Seaway door Hare Genadige Majesteit wordt een schone droom van jaren werkelijkheid. De havenplaatsen langs de grote meren bieden, nu ze openstaan voor scheepvaart rechtstreeks vanuit de zee, toegang tot het hart van dit continent, en vanuit deze havens zullen Canada's en Ontario's ruwe materialen en gefabriceerde goederen in het wereld handelsverkeer gebracht worden.

Uit deze ontwikkeling is tevens ontstaan het grote Provinciale energie-project — waarin Ontario een grote investering heeft gemaakt — dat aanvullende krachtbronnen verschaft ter bevordering van onze kracht in industrie, landbouw en economie. Trots op het feit, deelgenoot te zijn in het Britse Gemenebest, verheugt onze Canadese natie zich in het vooruitzicht van het Koninklijk bezoek. Het zal gekenmerkt worden door vele gedenkwaardige gebeurtenissen. Deze zullen van grote historische betekenis zijn, tevens de gelegenheid scheppend om de Koningin van Canada de nooit falende loyaliteit, toewijding en genegenheid van haar Canadese volk te tonen.

Moge het bezoek aan Ontario van onze Genadige Souvereine zeer plezierig zijn, terwijl wij haar de verschuldigde hulde bewijzen.

Leslie M. Frost,
Prime Minister

Gepubliceerd door de Afdeling voor Publiciteit

DE REGERING VAN DE PROVINCIE ONTARIO

KERKNIEUWS

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Burnaby-New Westminster, B.C. C. Vander Ark te Sanborn, Iowa, U.S.A.
Beroepen te Medicine Hat, Alta. D. J. Roos te Haarlem.
Te Lafayette, Ind. F. E. Hofman van Calgary, Alta.
Beroepen te Kitchener, Ont. W. Vander Kolk te Ingersoll, Ont.

Bedankt voor Granum A. van Andel van Oreland, Penns.
Voor Springdale H. Petersen van Platte, S. Dak.
Bedankt voor First Englewood, Chicago T. E. Hofman te Calgary.

REV. W. MEIJER †

Te Midland Park, N.Y. is overleden Rev. W. Meijer emeritus pred. Rev. Meijer diende als Home Missionaris der Chr. Ref. Church de kerken te Windsor en Sarnia van 1929-'39 en te Hamilton van 1939-'41.
Bij de herdenking van het 25 jarig bestaan der gemeente Sarnia was hij nog aanwezig. Een hartaanval maakte plotseling een einde aan zijn leven. Hij diende de kerken van 1911-1953.

REFORMED CHURCH

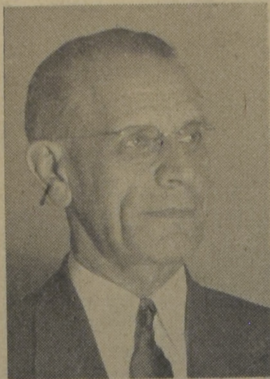
Beroepen te Chatham, Ont. J. Dykstra te Decatur, Mich. USA.
Te Zeeland, Mich. J. Blaauw te Hamilton, Ont.

NETH. REF. CONGR.
(Geref. gemeenten)

Beroepen te Lethbridge, Alta. C. Molenaar te Leiden.

CHR. REF. SYNODE

Het moderamen der Christian Reformed Synode is als volgt samengesteld. Rev. J. Gritter, President; Rev. J. C. Verbrugge, Vice President; Rev. P. Holwerda, clerk en Rev. P. Y. de Jong, 2nd clerk.

Pres. J. Gritter

LEZERS SCHRIJVEN:

"Mijn vrouw en ik zouden Calvinist-Contact niet graag willen missen. Van alle bladen, die we ontvangen, grijpen we altijd eerst naar Calvinist-Contact. Uw blad voorziet in een werkelijke behoefte. We hopen, dat U nog vele jaren met de uitgaaf kunt doorgaan."

W. V. te I.

Boekbespreking

"Oeleke", door C. Wilkeshuis. Uitgave: Van Goor Zonen, Den Haag.

Oeleke heette eigenlijk Louis, maar die deftige naam werd alleen door zijn grootouders en door de onderwijzer op school gebruikt. Hij had peenhaar en een paar helderblauwe ogen en stond met zijn benen stevig op de grond: echt een jongen van de IJsselkant.

Zo begint het boek met een beschrijving van de rakker, de gezonde Hollandse jongen, die er de hoofdpersoon van is. En dan gaat het verder met te vertellen . . . nee, niet over onderaardse gangen, smokkelaars en de vonds van geheime documenten en wat je zoal meer tegenkomt aan onwaarschijnlijke avonturen in jongensboeken. Het vertelt simpelweg hoe Maurits, het verwende zoontje van de baron, in het dorp komt wonen en alle jongens van de klas met zijn speelgoed en rijkdom het hoofd op hol brengt. Oeleke laat zich echter voor al het speelgoed en alle uitstapjes van de wereld niet verleiden om de meester te bedriegen. Uit wraak neemt Maurits hem zijn vrienden af, zodat hij helemaal alleen komt te staan. Een groot verdriet voor een jongen van tien jaar! Toch weet hij zich in zijn eentje goed te vermaken. Natuurlik komt alles weer op zijn pootjes terecht. Oeleke krijgt zijn vrienden terug en Maurits wordt later zijn beste kameraad. Onder de bedrijven door geeft het boek een bekoorlijk kijkje in het leven van een klein dorpje aan de IJssel.

"Oeleke" is niet, wat we "een christelijk kinderboek"' noemen, maar niettemin uitstekende lectuur voor onze jeugd. Met de jongens zullen ook de meisjes van acht tot elf jaar ervan smullen. Wilkeshuis schrijft in een prettige stijl en zijn Nederlands is onberispelijk. De grappige tekeningen van Jenny Dalenoord maken het boek (ook voor vaders en moeders!) nog aantrekkelijker en Van Goor droeg een steentje bij door een keurige uitgave. Hebt U kinderen, die Nederlands lezen, dan is hier een bijzonder aardig boek voor hen!

Tini V. A.

CHAMPION OF GENEVA,
a sketch of John Calvin for joung people by Peter de Rover, translated and published by Wm. B. Eerdman Publishing Co. Grand Rapids.
32 pages, price 35 ct.

This is a translation of "Onder Verscheurende Wolven", in which young people are acquainted with Calvin's struggle for church reform and with his great achievements in the field of theology. It is written in connection with the Calvin anniversary year and gives an exciting portrait of the great reformer and his work in a language which will be understood by young people. The price is only 25 ct. in quantities over 10.

PROFESSOR CALVIN COLLEGE

Dr. G. J. Spykman, predikant van de Chr. Ref. Church te Blenheim, Ont. heeft een benoeming aanvaard als hoogleraar in het Bible Department van Calvin College te Grand Rapids, Mich. U.S.A.

Dankbaar aan God, de gever van alle goed, hopen wij met onze ouders:

ALBERT JAN BRINK
en
CORNELIA BRINK—GUIKEMA

op 3 Juli a.s. de dag te herdenken, dat zij voor 35 jaar in het huwelijk traden.

Hun dankbare kinderen:
Mien en Anthon Burgers, Wyoming, Ontario.
Gerrit en Stientje Brink, Oosterbeek, Nederland.
Jantje en Andy Hoekstra, Sarnia, Ontario.
Susan en Peter Van Oosterom, Sarnia, Ontario.
Gerrit Jan Brink, London, Ontario.
Henk en Linda Brink, Streetsville, Ontario.
En kleinkinderen.

Receptie: Donderdag 2 Juli a.s., 8 uur p.m., in de Sec. Chr. Ref. Church te Sarnia, Ontario.

De Here verblijdde ons wederom zeer met de geboorte van een zoon en broertje, die wij

DICK ERNEST

noemen.

Mr. en Mrs. Evert Wassink.
Conny, John, Diana en Margaret.
11 Juni 1959.
R.R. 2, Wallaceburg, Ont.

Ingezonden:

De Christian Highschool

I Juli a.s. begint het nieuwe boekjaar van de Hamilton District Christian High School Society.

Tot op heden hebben wij nog niet alle toegezegde lidmaatschapsgelden voor 1958-1959 ontvangen.

Zou een ieder, die zich het afgelopen jaar als lid heeft opgegeven en nog niet betaald heeft ons alsnog tegemoet willen komen?

De Herald actie is nu onder weg. Iedere dag komen er enveloppen binnen, met haast altijd een bijdrage ingesloten.

Verschillende ouders in de provincie buiten de Sectie Hamilton vragen ons omtrent de mogelijkheden voor hun kinderen om naar de school in Hamilton te gaan. Onze school staat voor ieder kind van onze gezindte open, waar het ook vandaan komt.

Het bestuur zal trachten zo spoedig mogelijk inlichtingen naar aanleiding van deze belangrijke vragen aan alle belangstellenden toe te zenden.

Vele ouders maken zich zorgen wat betreft de kost en inwoning.

Wist U, dat als wij $5.00 van ieder Christian Reformed gezin in Ontario zouden ontvangen voor 1959-1960, het bestuur in staat zal zijn dit gehele probleem zelf ter hand te nemen door een eigen kosthuis onder haar beheer te nemen?

Wij ondervinden dat er grote liefde voor onze school bestaat, ook in de afgelegen Secties.

Vooral vinden wij steun bij die vrienden, die zelf een christelijke lagere school hebben.

Het is nog niet zo eenvoudig overal in de provincie naast een lagere school een high school te onderhouden.

Hoe meer een ieder in de gehele provincie het zijne bijdraagt, hoe lichter de lasten zullen zijn. Dan kan het bestuur ook meer doen voor diegenen, die veraf wonen.

Geve God U een warm hart voor het Zaad der Kerk.

Namens de Board of Trustees of the Hamilton District Christian High School Society.
S. J. Kapinga
penningmeester

Hi Neighbours!

Whenever we read an article concerning immigration and its benefits to Canada as a whole we are bound to read that the new-Canadians add to the cultural life in which they have taken a place as well as helping it in other ways. That word "Culture" has been abused and exaggerated 1) at times until a person just wonders what it means. According to the Webster Dictionary the actual meaning is: refinement,elegance, courtesy and a few other nice phrases. Now you may find it hard to see how we as newcomers have added to the cultural life of Canada, but there are groups of people in every province who do their best to add their bit so that the Canadian people may come to know that we have other interests besides getting ahead financially 2).

There is a group of very hard-working men to whom I'd like to introduce you. They are members of the Chr. Reformed Church Band "Praise the Lord" who have made quite a name for themselves in Chatham, a city in S. W. Ontario. This band consists of 3) 22 members, some of whom have been born in this continent, others who have come about 30 or more years ago and some, who have made Canada their home for the last 10 years or less. Their leader, Mr. John Vellinga, is known to many of the readers, either by sight or perhaps through immigration work. The love for music has always lived in the hearts of many Chatham-Dutch-Canadians. Many years ago it showed itself in the organization of a small orchestra. With many of the members moving away this organization was discontinued 4) and not until 1950 was a start made again at finding sufficient talent to form a musical group. Having belonged 5) to a brass band 6) in Holland was enough recommendation 7) to be recruited for this new band in Chatham. Before long twenty men organized the church band mentioned above. Having talent was not quite enough, for a member had to also put down a $10.00 bill. Instruments had to be purchased and with only weekly-dues 8) this was not possible. But where there is a will there is a way, this was proven by this energetic group.

Membership was unstable during its first years as immigration usually means many moves. So whenever a new family arrived a quick survey was made if any of its members were former bands-men or if they could be persuaded 9) to become active members of the Church Band.

In order to raise money for instruments a drive was held to interest friends in becoming associate members at $2.50 a year. Results were good and several more instruments were added.

If you have ever belonged to a band or had even a passing acquaintance 10) with one you may know that even second hand instruments come pretty highly priced. And after a great deal of head-scratching a bold move was made and a bank manager was approached for a loan of $2000.00. But the faithful few who remained members through the years were optimistic. They had a goal to work for so playing began in earnest, Concerts were given at various places and although the refining was yet to come, the marches set feet tapping. After a few years of hard practice 52 weeks each year the results were very gratifying and during the winter concerts were featuring numbers like: The Royal Highway", an overture by Mustol, A concert Wallz: Gold and Silver by Franse Longhair and other finer music.

Besides concerts, bazaars were held which helped to pay off the debt.

An annual event in Chatham cought their interest when a Music Festival gave them an opportunity 11) to compete with other bands. Music adjudicators 12) from England came to judge the various selections of song and instrumental music. The band came in for a great deal of praise and also some very constructive criticism 13).

They were given 82 points in their class, higher than any other band which had entered. They were honored by being asked to play in the final program of prize winners.

This performance 14) was repeated this year.

During the summer of 1958 another challenge presented itself. The Music Festival held at Waterloo, Ont., is well-known to Bandsmen everywhere. Our band entered and practiced the required piece 15) with enthusiasm. When they finally presented it, their "The Victoria Cross Overture" by J. A. Greenwood sounded very well. But here the judging is very strict and although there was no prize won, the band went home with a lot of ideas for improvement 16).

First of all their appearance 17): All the bands at Waterloo had outshone them in their neat uniforms. No more dress trousers of different hue 18) for this band. A tailor was called in and at least the bottom part of a fine uniform has been displayed to good advantage. Navy blue with a gold stripe gives them a professional air.

By now the organization was out of debt and another item of improvement was discussed. Their instruments were afflicted as their "uniforms" with signs of hard wear. It was decided to purchase new ones to replace the old ones, in order to compete fairly at their next Festival. They set their goals highly for you may plan to see this fine band compete at the Toronto Exhibition in August. And that needs the finest instruments. But again money is still needed to pay for these. They have been very busy all winter on a project namely the gathering in of any and all kinds of old pieces of furniture. Broken legs, scratched up table tops,, marked and damaged, the bands men have given uncountable hours and are now ready to offer these at auction. They have a good opportunity to find buyers at a summer resort on Lake Erie, called Rondeau Park approx, 25 miles S. E. of Chatham. American visitors flock here every summer and the band hopes they all need fine pieces of furniture.

But maybe there are summer brides busy at buying furniture for their new homes. If so, come out to Rondeau Park on July 1, and you will be surprised at what a group of men and boys have been able to do. The best way to spend a holiday in July is at a cool lake, or do you like beautiful scenery with cool breezes built in?

Then pack a lunch, wrap up the youngsters bathing suits and come to Rondeau Park on Dominion Day. If you don't want to buy anything, cheer along every time the band sells a piece to the highest bidder. And remember its for a good cause:

To help keep up the Canadian Culture by supporting this fine band: Praise the Lord.

So long for now.

Your neighbour.

EEN KLEINE HULP

1) Misbruik en overdreven; 2) vooruit te komen op financieel terrein; 3) bestaat uit; 4) gestaakt; 5) behoord hebbende; 6) blaasorkest; 7) aanbeveling; 8 contributie; 9) overgehaald; 10) oppervlakkige kennis; 11) gelegenheid; 12) beoordelaars; 13) opbouwende kritiek; 14 uitvoering; 15) het voorgeschreven stuk; 16) verbetering; 17) uiterlijke verschijning; 18) tint.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

De Here verblijdde ons wederom met de geboorte van een welgeschapen zoon die wij
ALEXANDER GARY
noemen.
Mr. and Mrs. J. L. Oosterhof.
Leonard John.
Gerald Henry.
Athens, June 5, 1959.

Door een droevig ongeval nam de Here plotseling van ons weg ons aller vriend en medelid
JOHAN KAMINK,
in de jeugdige leeftijd van 22 jaar.
Namens het bestuur van de Y.M.S. "Ora et Labora".
Bloomfield, Ont.
11 Juni 1959.

De Here nam op in Zijn heerlijkheid, door een tragisch ongeval, onze beste vriend
JOHAN KAMINK,
in de bloeiende leeftijd van 22 jaar.
Dat zijn heengaan voor ons een roepstem mag zijn te allen tijde. Zijn vriendschap zal altijd in onze herinnering blijven.
Jake, Paul,
Jerry, William.
Bloomfield, Ont.
11 Juni 1959.

DAIRY FARMS
met melkcontract

150 acres dairy farm. Grote 8 kamer huis. 2 silos, grote barns. 55 stuks vee, alle machinerieën. Lichte grond. Moet verkocht worden. Vraagprijs $ 42,000. Met $ 10.000 down.

100 acre dairy farm. Melkgeld tussen $ 800 en $ 900 per maand. Al het vee en machinerie is er. Bulk-cooler, baler, combine, etc., etc. Vraagprijs $ 44.000 met $ 11.000 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St, East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Op 28 Juni D.V. hopen onze geliefde ouders
JACOB SCHEFFEL
AALTJE SCHEFFEL—
VAN DER WIELEN
hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.
Dat zij nog lang voor elkaar gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen.
Rennie - Andy.
Gerrie - Koos.
Maaike - Simon.
Gerard.
Mina.
Frank.
4 kleinkinderen.
R.R. 6, Brantford, Ont.

Gevraagd:
HULP IN DE HUISHOUDING
voor doktersgezin in Oakville. Kennis van Engels vereist. Eigen slaapkamer en bad. Brieven met vermelding van referenties te richten aan Mrs. G. K. Phillips, 441 Chamberlain Lane, Oakville, Ont.

Te koop: Goede
KAPPERSZAAK
in centrum van STOUFFVILLE, Ont. (30 mijl van Toronto; ± 2500 inw.). Vraagprijs $ 20.000. Men richte zich z.s.m. tot Rev. D. N. Habermehl, 196 Parkview Cr., Newmarket, Ont. Phone: TW 5-4680.

Gevraagd per eind Augustus:
FLINK MEISJE
boven 18 jaar voor dag en nacht, in Chr. Ref. gezin met 2 meisjes 8 en 1 jaar. Zit-slaapkamer en huiselijk verkeer. Vrij huis, buitenkant West Toronto. Brieven met ref. aan: Mrs. W. Vandergang, 120 St. Johns Rd., Toronto 9, Ont. Tel. RO 7-7689.

THE ANNUAL ANDIJKER PICNIC
will be held in AYLMER, ONT.
on the first of July.
Welcome!

Te koop:
2 TRUCKS
International panel, ½ ton, zo goed als nieuw, en een Chevrolet sedan delivery, waarvan motor en banden zo goed als nieuw, doch waarvan de body reparatie behoeft. Desgewenst op gemakkelijke betalingsvoorwaarden. Oakville Plaza Meat Market, Oakville Plaza, phone VI 4-6658, Oakville, Ont.

KNOX CHRISTIAN SCHOOL
needs
A TEACHER
for small 1st grade. Write to: J. W. F. Uitvlugt, B.A.Ed., Princ., Box 1165 - Bowmanville, Ont.

Paus Johannes XXIII te Rome kondigt een algemeen concilie aan.

Dr. H. J. Hegger (ex-priester) te Kortenhoef, kondigt een nieuw boek aan:

"Onder hetzelfde Kruis"

met als slot een "open brief" van de ex-priesters der gehele wereld aan genoemde Paus. Aangrijpend! Leerzaam! Prijs $ 1.40.

☆

De bekende straatprediker, N. Baas, schreef

"Marskramer van het Evangelie"

Baas op z'n best. $ 1.50.

☆

Wie kent Ds. Gabe van Duinen niet? Iedereen! Maar niet iedereen kent z'n bijbels dagboek

"De stem achter U"

Wilt U eens wat anders? Neem dan dit! $ 2.25.

Wilt U liever Engels? Ook goed.

"Daily Communion"

Prijs $ 2.50.

Woudstra's Book House
9330 Jasper Ave.
EDMONTON

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau
G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line",
"Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 427 R 5

WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 288
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

DAN blijft borg voor prima service en kwaliteit
DAN
DE WAAL
DIAMONDS
Jewellery - Watches - Clocks
402 Adelaide St. (hoek Dundas), London, Ont.
Tel. GE. 8-9212 - GE. 2-9045

Gaat U naar Holland?
Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service
J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

---

172 ACRES FARM
(5 MILES EAST OF WELLAND)

Deze farm heeft zeer goed land, een flinke barn (40 x 60), goed 13 kamer huis, voorzien van badkamer en geschikt voor 2 gezinnen, garage en andere bijgebouwen. Prima 1953 John Deere tractor, subsoiler, disc, harrow, springtooth harrow ,plow enz. Prijs slechts $ 26.000.—. Downpayment $ 4.500.—. $ 21.500.— hypotheek beschikbaar à 6%, welke betaalbaar is met $ 750.— per half jaar, rente en aflossing inbegrepen. Deze farm is voor alle doeleinden geschikt en is zeer laag geprijsd.

75 acres Farm

Goed huis, voorzien van badkamer en grote garage. Grote barn. 15 acres zijn beplant met goed dragende frambozenstruiken en ongeveer 4 acres met vruchtbomen. Prijs slechts $ 13.500.—. Downpayment $ 1.900.—. Eerste hypotheek beschikbaar van f 11.600.— à 5½% welke betaalbaar is met slechts $ 90.— per maand, rente en aflossing inbegrepen. Goede tractor en enige andere machines zijn in de prijs begrepen.

Voor verdere inlichtingen:

KRAAIJ AND SCHRIEL
Real Estate & Insurance
29½ KING STREET ST. CATHARINES, ONT.
Tel. WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563.

Verdien een boek . . .

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

Voor 1 abonnee:

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	De laatste tocht
L. H. Stronkhorst,	Kinderen der Mensen
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodice.
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—Roosendaal,	In 't laatste kwartier
Marjorie Buckingham	Broad is the way (Meisjesboek)
P. Terpstra	De einder is te ver
Jo Kalmijn—Spierenburg	Moeder vertelt verder
M. A. M. Renes—Boldingh	Het Licht wint (Kerstverhalen)

Ook als premie beschikbaar een van de volgende "Pocket books" uit de z.g.n. Boeketreeks van Uitgeverij J. H. Kok.

HERLEEFD VERLEDEN door Prof. Dr. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 1
Herdruk volgens de oorspronkelijke uitgave van Jacob en Pieter Keur. 254 bladzijden.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2. 177 bladzijden.
DE HUMOR VAN DE BIJBEL, door Ds. Okke Jager.
HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door Prof. Dr. J. H. Bavinck.

Voor 2 abonnees:

Arjen Miedema	Gesprekken met Gabriel
Ds J. J. Buskes Jr.	De komst van het Koninkrijk (Bijbels Dagboek)
Ds G. Lugtigheid e.a.	Gebonden Schoven (Bijbels Dagboek)
Dr Elsa Pereira d'Oliveira	Hygiëne van de vrouw
Prof. Dr J. Waterink	Brieven aan jonge mensen

Voor 4 abonnees:

Dr W. M. Kruseman	De wonderwereld der biologie
W. W. Reys	Nederland zoals het was - zoals het is
C. Rijnsdorp	Op zoek naar het geheim
P. W. J. Steinz	De wonderwereld der beeldende kunst

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone LI 5-4636

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....